

គាថាទី ១^(១) (ការសែតទី ០៣B)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង
វត្តជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធនូវភិក្ខុដែលគេប្រដៅបាន
ដោយលំបាកមួយរូប ទើបត្រាស់នូវព្រះគាថានេះថា

កុសោ យថា ទុគ្គហិតោ ហត្ថមេវានុកន្តតិ
សាមញ្ញំ ទុប្បរាមដ្ឋំ និរយាយូបកឡតិ។
យំ កិញ្ចិ សិចិលំ កម្មំ សង្កិលិដ្ឋព្វ យំ វតំ
សង្កស្សរំ ព្រហ្មចរិយំ ន តំ ហោតិ មហាប្ញលំ។
កយិរា ចេ កយិរាថេនំ ទឡ្ហមេនំ បរក្កមេ
សិចិលោ ហិ បរិព្វាដោ ភិយ្យោ អាកិរតេ រជំ។

ស្សវភ្នាំង ដែលបុគ្គលកាន់មិនចំណាប់ រមែង
លះដៃ យ៉ាងណាមិញ ភាពជាសមណៈដែលបញ្ចជិត

១-បើរាប់តាមលំដាប់ក្នុងនិរយវគ្គ ត្រូវជាគាថា ទី ៥

កាន់មិនស៊ប់ស្អួនហើយ រមែងទាញបញ្ចូជិតនោះទៅ
នរក យ៉ាងនោះឯង ។

កម្មណាមួយ ដែលធូរថយក្តី វិតណាមួយ
ដែលសៅហ្មងក្តី ព្រហ្មធិរិយៈដែលបុគ្គលរព្វកដោយ
សេចក្តីរង្សៀសក្តី កម្មទាំង ៣ នោះ ជារបស់មិន
មានផលច្រើនឡើយ ។

បើបុគ្គលធ្វើ គប្បីធ្វើកិច្ចនោះឱ្យមែនទែន គប្បី
ប្រឹងប្រែងធ្វើកិច្ចនោះឱ្យមាំមួន ព្រោះថា សមណធម៌
ជាគ្រឿងរៀរចាកកិលេសធូរថយ រមែងរោយធ្លូលិ
គឺភក្តីកិលេស ដល់បុគ្គលដោយក្រែកលែង ។

បទព្រហ្មគីតិ

បុគ្គលគ្មានកម្លាំង	ចាប់ស្បូវភ្លាំងមិនចំណាប់
ស្បូវភ្លាំងពិតត្រឡប់	មកលះដៃវិញមិនខាន ។
យ៉ាងណារោទសមណៈ	ដែលអ្នកបួសកាន់មិនបាន
រោទនោះនឹងនាំប្រាណ	ទៅនរកដោយប្រាកដ ។
ដូច្នោះត្រូវអើពើ	តាំងចិត្តធ្វើឱ្យហ្មត់ចត់
ឱ្យត្រូវតាមបែបបទ	នៃធុរៈក្នុងសាសនា ។
បើធ្វើសមណធម៌	មិនបានល្អគ្រប់ប្រការ
កិលេសផងនានា	តែងចម្រើនដោយក្រែកលែង ។

ដោយ ភិក្ខុ វិជិរហ្សញ្ញោ ស.ស.ជ.

គាថាទី ២ (ការសែតទី ០៥A)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង
វត្តជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធនូវស្រ្តីពូកែច្រណែនម្នាក់ ទើប
ត្រាស់នូវព្រះគាថានេះថា

អកតំ ទុក្កតំ សេយ្យា បច្ឆា តប្បតិ ទុក្កតំ
កតព្វ សុកតំ សេយ្យា យំ កត្វា នានុតប្បតិ។

អំពើអាក្រក់ ដែលបុគ្គលមិនធ្វើ ប្រសើរជាង
(ព្រោះថា) អំពើអាក្រក់ រមែងធ្វើឱ្យក្តៅក្រហាយ
ក្នុងកាលខាងក្រោយ បុគ្គលធ្វើអំពើណាហើយ រមែង
មិនក្តៅក្រហាយក្រោយ អំពើនោះ ជាអំពើល្អ
បើបុគ្គលធ្វើហើយ ឈ្មោះថា បុគ្គលប្រសើរ ។

បទភាគគតិ

អំពើអាក្រក់ ប្រៀបដូចភ្លើងភ្នាក់ នាំក្តៅក្រហាយ
 បុគ្គលមិនគួរ ធ្វើបាបទាំងឡាយ ដែលនាំចិត្តកាយ
 ឱ្យស្តាយពេលក្រោយ ។

អំពើណាឡ ធ្វើហើយត្រេកអរ ក្នុងចិត្តញួយៗ
 គួរតែប្រព្រឹត្ត កុំបីថ្លោះឆ្នោយ អំពើនោះហើយ
 ឈ្មោះថាប្រសើរ ។

ដោយ ភិក្ខុ វជិរហ្សញោ ស.ស.ជ.

គាថាទី ៣ (ការសែតទី ០៦A)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង
វត្តជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធនូវភិក្ខុអាគន្តុកៈច្រើនរូប ទើប
ត្រាស់នូវព្រះគាថានេះថា

នគរំ យថា បច្ចុន្តំ គុត្តំ សន្តរពាហិរំ

ឯរំ គោបេថ អត្តានំ ខណោ មា វោ ឧបច្ចុគា

ខណាតីតា ហិ សោចន្តិ និរយម្ហិ សមប្បិតា។

នគរនៅទីបំផុតដែន ដែលគេគ្រប់គ្រងហើយ
ទាំងខាងក្នុង ទាំងខាងក្រៅ យ៉ាងណា អ្នកទាំងឡាយ
គួររក្សាខ្លួនយ៉ាងនោះ កុំឱ្យខណៈកន្លងអ្នកទាំងឡាយ
បានឡើយ ព្រោះថា ជនទាំងឡាយ ដែលឱ្យខណៈ
កន្លងហើយ រមែងសោកស្តាយ ក្នុងនរក មិរដេរដាស ។

កំណាព្យបទពាក្យ ៧

ព្រំដែននគរដែលក្សត្រា គ្រប់គ្រងរក្សាបានដោយល្អ
 ស្រុកទេសគង់វង្សមិនរីករវ រុងរឿងបវរទាំងក្នុងក្រៅ ។
 យ៉ាងណារីអ្នកទាំងឡាយអើយ ចូរកុំកន្តើយត្រូវប្រដៅ
 ទូន្មានតន្ត្រីយទាំងក្នុងក្រៅ កុំឱ្យធ្លាក់ជ្រៅដោយតណ្ហា ។
 ខណៈរស់នៅមិនយូរឡើយ បើអ្នកព្រងើយពិតអសារ
 គួរចេះប្រើប្រាស់ពេលវេលា ត្រូវធ្វើការងារកុំទំនេរ ។

ដោយ ភិក្ខុ វជិរយ្យញោ ស.ស.ជ.

គាថាទី ៤ (ការសែតទី ០៦ B)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង
វត្តជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធនូវពួកនិគ្រន្ត ទើបត្រាស់នូវ
ព្រះគាថានេះថា

អលជ្ជិតាយេ លជ្ជន្តិ លជ្ជិតាយេ ន លជ្ជរេ

មិច្ឆាទិដ្ឋិសមាទានា សត្តា គប្បន្តិ ទុគ្គតី ។

អភយេ ភយទស្សិនោ ភយេ ច អភយទស្សិនោ

មិច្ឆាទិដ្ឋិសមាទានា សត្តា គប្បន្តិ ទុគ្គតី ។

សត្វទាំងឡាយ ដែលប្រកាន់មិច្ឆាទិដ្ឋិ រមែង
ខ្មាស ក្នុងហេតុដែលគេមិនត្រូវខ្មាស រមែងមិនខ្មាស
ក្នុងហេតុដែលគេត្រូវខ្មាស សត្វនោះ តែងទៅកាន់
ទុគ្គតិ ។

សត្វទាំងឡាយ ដែលប្រកាន់មិច្ឆាទិដ្ឋិ រមែង
 យល់ឃើញ ក្នុងហេតុដែលគេមិនត្រូវខ្លាច ថាជាហេតុ
 ដែលគេត្រូវខ្លាចផង យល់ឃើញក្នុងហេតុដែលគេ
 ត្រូវខ្លាច ថាជាហេតុដែលគេមិនត្រូវខ្លាចផង សត្វទាំង
 នោះ តែងទៅកាន់ទុក្ខតិ ។

បទព្រហ្មគីតិ

បុគ្គលអ្នកយល់ខុស	សំគាល់ទោសថាជាគុណ
មិនជ្រះថ្លាក្នុងបុណ្យ	សរសើរគុណកម្មលាមក ។
ខ្មាសអៀនសេចក្តីល្អ	ត្រេកសាទរកម្មអាក្រក់
តែងទៅកាន់នរក	ឆេះក្នុងភ្នាក់អវិចី ។
ជួនខ្លាចអំពើល្អ	ហើយសាទរពួកធម៌ហឹង្ស
គតិអ្នកទាំងពីរ	ពិតហិនាដូចតែគ្នា ។

ដោយ ភិក្ខុ វិជ្ជាប្បញ្ញោ ស.ស.ជ.

គាថាទី ៥ (ការសែតទី ០៧B)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង
វត្តជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធនូវពួកសាវ័កតិរិយទាំងឡាយ
ទើបត្រាស់នូវព្រះគាថានេះថា

អវជ្ជេ វជ្ជមតិនោ វជ្ជេ អវជ្ជទស្សិនោ
មិច្ឆាទិដ្ឋិសមាទានា សត្តា គច្ឆន្តិ ទុគ្គតី ។
វជ្ជព្យ វជ្ជតោ ញត្វា អវជ្ជព្យ អវជ្ជតោ
សម្មាទិដ្ឋិសមាទានា សត្តា គច្ឆន្តិ សុគ្គតី ។

សត្វទាំងឡាយ ដែលប្រកាន់មិច្ឆាទិដ្ឋិ រមែង
យល់ឃើញ ក្នុងហេតុដែលឥតទោស ថាជាហេតុមាន
ទោសផង យល់ឃើញ ក្នុងហេតុដែលមានទោស

ថាជាហេតុឥតទោសផង សត្វទាំងនោះ តែងទៅ
កាន់ទុក្ខតិ ។

សត្វទាំងឡាយ ដែលប្រកាន់សម្មាទិដ្ឋិ ដឹង
របស់មានទោស ថាជារបស់មានទោសផង ដឹងរបស់
មិនមានទោស ថាជារបស់មិនមានទោសផង សត្វទាំង
នោះ តែងទៅកាន់សុគតិ ។

បទពាក្យ ៧

មិច្ឆាទិដ្ឋិមានក្នុងអ្នកណា

អ្នកនោះយល់ថាទោសជាគុណ

ឃើញកម្មអាក្រក់ថាជាបុណ្យ

នេះហើយជាទុននៃអបាយ ។

ចំណែកបុគ្គលអ្នកយល់ត្រូវ

តែងដើរតាមផ្លូវអ្នកប្រាជ្ញប្រាយ

ស្គាល់ទោសដឹងគុណបានយ៉ាងងាយ

មានបរលោកនាយជាសុគតិ ។

ដោយ ភិក្ខុ វជិរប្បញ្ញោ ស.ស.ជ.

គាថាទី ៦^(១) (ការសេតទី ០៩A)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង
ក្រុងកោសម្ពី ទ្រង់ប្រារព្ធនូវរឿងរបស់ព្រះអង្គ ទើប
ត្រាស់នូវព្រះគាថានេះថា

អហំ នាគោវ សង្ហាមេ ចាបាតោ បតិពំ សរំ
អតិវាក្យន្តិតិក្ខិស្សំ ទុស្សិលោ ហិ ពហុជ្ជនោ។
ទន្តំ នយន្តិ សមិតី ទន្តំ រាជារិរូហតិ
ទន្តោ សេដ្ឋោ មនុស្សសុ យោតិវាក្យន្តិតិក្ខិ ។
វរមស្សតរា ទន្តា អាជានីយា វ សិន្ធុវា
កុញ្ញរា វ មហានាគា អត្តទន្តោ តតោ វរំ ។

១-បើរាប់តាមលំដាប់ក្នុងនាគវគ្គ ត្រូវជា គាថា ទី ១

តថាគតនឹងអត់ទ្រាំពាក្យល្មើស ដូចដីរកាល
អត់ទ្រាំចំពោះព្រួញដែលរបូតចេញអំពីផ្ទះ ក្នុងសង្គ្រាម
ដូច្នោះ ព្រោះថា ជនទ្រុស្តសីលមានច្រើននាក់ ។
ពួកជនតែងនាំវាហនៈ ដែលទូន្មានហើយទៅកាន់ទី
ប្រជុំ ព្រះរាជាតែងស្តេចឡើងកាន់វាហនៈ ដែលទូន្មាន
ហើយ បណ្តាមនុស្សទាំងឡាយ មនុស្សណាអត់សង្កត់
នឹងពាក្យល្មើសបាន មនុស្សនោះជាអ្នកមានខ្លួនទូន្មាន
ហើយ ឈ្មោះថា បុគ្គលប្រសើរបំផុត ។ ពួកសេះ
អស្សតរក្តី សេះអាជានេយ្យក្តី សេះសិន្ធុពក្តី ដីរកុញ្ជរ
ដីប្រសើរក្តី ដែលបុគ្គលប្រៀនប្រដៅបានបទហើយ
រាប់ថាជាសត្វប្រសើរ បុគ្គលដែលមានខ្លួនទូន្មានបានបទ
ហើយ ប្រសើរជាងសត្វទាំងអស់នោះ ។

បទពាក្យ ៧

ពួកជនទ្រុស្តសីលមានច្រើននាក់

តែងនិយាយពាក្យមិនគប្បី

គួរតែអត់ទ្រាំដូចដំរី

ក្នុងសង្គ្រាមជ័យស្វិនឹងសរ ។

មិនគួរបិទមាត់អ្នកដទៃ

គួរលែទូន្មានចិត្តឱ្យល្អ

ពាលស្អប់តែប្រាជ្ញតែងសាទរ

គ្រប់សេចក្តីល្អដែលយើងមាន ។

ដោយ ភិក្ខុ វជិរហ្សញ្ញោ ស.ស.ជ.

គាថាទី ៧ (ការសែតទី ១០ A)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង
វត្តជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធនូវភិក្ខុមួយរូប ដែលធ្លាប់ជា
ហ្មឺវី ទើបត្រាស់នូវព្រះគាថានេះថា

ន ហិ ឯតេហិ យានេហិ គច្ឆេយ្យ អគតំ ទិសំ

យថាភ្ននា សុទន្តេន ទន្តោ ទន្តេន គប្បតិ ។

បុគ្គលទូន្មានខ្លួនបានបទហើយ ទូន្មានខ្លួនល្អ
ហើយ ឈ្មោះថា ទូន្មានហើយ ទើបទៅកាន់ទិសដែល
ខ្លួនមិនធ្លាប់ទៅគឺព្រះនិព្វានបាន ពុំមែនដូចបុគ្គលទៅ
កាន់ទិស ដែលខ្លួនមិនធ្លាប់ទៅ ដោយសារយាន
ទាំងឡាយនោះឡើយ ។

កំណាព្យបទពាក្យ ៩

ព្រះនិព្វាន	យានដទៃ	ទៅមិនបាន
ព្រោះគ្មានខន្ធ	គ្មានកងទុក្ខ	រុករានៅ
ទោះយានដី	យានអវកាស	មិនអាចទៅ
ព្រោះជាផ្លូវ	ទៅបានតែ	អរិយៈ ។
បើអ្នកណា	ភ្ញារស្មារតី	ទូន្មានខ្លួន
ឱ្យមាំមួន	ផ្លូវដើរតាម	អរិយមគ្គ
មានបញ្ញា	ឃើញតាមធម៌	ដីជាក់លាក់
អ្នកនោះជាក់	បានដល់ថ្នាក់	ព្រះនិព្វាន ។

ដោយ ភិក្ខុ វិជ្ជាប្បញ្ញោ ស.ស.ជ.

គាថាទី ៨ (កាសែតទី ១១A)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង
ក្រុងសាវតី ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុត្ររបស់ព្រាហ្មណ៍ចាស់
ម្នាក់ ទើបត្រាស់នូវព្រះគាថានេះថា

ធនបាលកោ នាម ភុណ្ណរោ
កដុកប្បភេទនោ ទុន្និវារយោ
ពទ្ធោ កពឡំ ន ភុណ្ណតិ
សុមរតិ នាគវនស្ស ភុណ្ណរោ។

ដ៏រឿយចំណាយ ជាសត្វចុះប្រេង ក្លៀវក្លា
នាយហត្ថាចារ្យឃាត់បានដោយលំបាក បើនាយហត្ថា
ចារ្យ ចងភ្ជាប់ មិនស៊ីស្មៅទេ ព្រោះរព្វកដល់ព្រៃខ្លាំង
ដែលដ៏រនោះធ្លាប់នៅ ។

បទពាក្យ ៨

ដីរធនបាលកាលត្រូវវិគេចាប់

យកមកប្រដាប់ដោយអលង្ការ

ទំនុកបម្រុងដោយភោជនាហារ

ដ៏ឆ្ងាញ់ពិសានៅក្នុងនគរ ។

ទោះគេឧបត្ថម្ភសមរម្យដល់ម្ល៉ោះ

ដីនាគនោះក៏មិនត្រេកអរ

តែងនឹកព្រៃខ្លាំងជាទីគោរព

រលឹកដល់ធម៌ចិញ្ចឹមមាតា ។

ដោយ ភិក្ខុ វិជ័យប្បញ្ញោ ស.ស.ជ.

គាថាទី ៩ (ការសែតទី ១២B)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង
វត្តជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធនូវព្រះបាទបសេនទិកោសល
ទើបត្រាស់នូវព្រះគាថានេះថា

មិទ្ធិ យទា ហោតិ មហគ្សសោ ច

និទ្ទាយិតា សម្បវិវត្តសាយី

មហាវរាហោវ និវាបបុដ្ឋោ

បុនប្បនំ គព្ពមុបេតិ មន្តោ ។

កាលណា បុគ្គលអ្នកមានសេចក្តីដោកងុយផង
អ្នកបរិភោគភោជនមានប្រមាណច្រើនផង អ្នកដេក
លក់ផង អ្នកដេកបម្រះននៀលផង ដូចជ្រូកស្រុក ដែល
បុគ្គលចិញ្ចឹម ដោយស្តុករភត្ត កាលនោះបុគ្គលនោះ
ជាមនុស្សខ្លៅ រមែងចូលទៅកាន់គភីរឿយ ។ ។

បទព្រហ្មគីតិ

បុគ្គលងោកងុយផង	ស៊ីច្រើនផងហួសប្រមាណ
ដេកលក់មិនដឹងប្រាណ	ដេកប្រៀបបាននិងជ្រូកស្រុក ។
ជ្រូកស្រុកគេចិញ្ចឹម	ដេកសង្ឃឹមតែបាយស្អុក
ពេលឃ្លានស្រែកងូកៗ	ឆ្ងាញ់បាយស្អុកមិនដឹងប្រាណ ។
លុះខ្លួនធំពេញវ័យ	ម្ចាស់លក់លែលក់មិនខាន
ជ្រូកឥតទទួលបាន	ក្បាន្តសុខពិតព្រោះដេកស៊ី ។
អ្នកណាត្រាប់សត្វជ្រូក	ខ្ជិលងុយងោកឥតសម្តី
តែងចូលកាន់ភពថ្មី	ពិតគ្មានថ្ងៃរួចចាកទុក្ខ ។

ដោយ ភិក្ខុ វជិរហ្សញ្ញោ ស.ស.ជ.

គាថាទី ១០ (ការសែតទី ១៣B)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង
វត្តជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធនូវសានុសាមណេរ ទើបត្រាស់
នូវព្រះគាថានេះថា

ឥទំ បុរេ ចិត្តមចារិ ចារិកំ
យេនិច្ឆកំ យត្តកាមំ យថាសុខំ
តទជ្ជហំ និគ្គហេស្សាមិ យោនិសោ
ហត្ថិប្បភិន្នំ វិយ អំកុសគ្គហោ ។

ក្នុងកាលមុនអំពីកាលនេះ ចិត្តនេះបានត្រាច់
ទៅកាន់ចារិក តាមអាការដែលខ្លួនប្រាថ្នា តាម
អារម្មណ៍ដែលខ្លួនប្រាថ្នា តាមសេចក្តីសប្បាយក្នុងថ្ងៃ
នេះ អញ្ជឹងសង្កត់សង្កិនចិត្តនោះ ដោយឧបាយ ដូច
ហ្មធីរកាន់កង្វេរសង្កត់សង្កិនដីរុះប្រេង ដូច្នោះដែរ ។

កំណាព្យបទពាក្យ ៧

ធម្មជាតិដែលមានឈ្មោះថាចិត្ត

តែងតែរិះគិតជាធម្មតា

ត្រាច់ចរតាមតែខ្លួនប្រាថ្នា

មិនងាយអ្នកណាទប់ស្កាត់បាន ។

មិនត្រូវបណ្តោយតាមគំនិត

ត្រូវទូន្មានចិត្តកុំខកខាន

ដូចហ្នឹងដ៏ក្លាហាន

ទូន្មានដ៏រំលែងចុះប្រេង ។

ដោយ ភិក្ខុ វិជ្ជាប្បញ្ញោ ស.ស.ជ.

គាថាទី ១១ (ការសែតទី ១៥A)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង
វត្តជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធនូវដីរឈ្មោះបារេរកៈ របស់ព្រះ
បាទបសេនទិកោសល ទើបត្រាស់នូវព្រះគាថានេះថា

អប្បមាទរតា ហោថ សចិត្តមនុក្ខថ

ទុក្ខា ឧទ្ធរថត្តានំ បង្កេ សន្មេវ កុញ្ញរោ ។

អ្នកទាំងឡាយ ចូរត្រេកអរ ក្នុងសេចក្តីមិន
ប្រមាទ ចូររក្សាចិត្តរបស់ខ្លួន ចូររើខ្លួនចេញចាកភក់គឺ
កិលេស ដែលឆ្លងបានដោយកម្រ ដូចដីដែលជាប់នៅ
ក្នុងភក់ រើខ្លួនឱ្យរួចបាន ។

បទព្រហ្មគីតិ

បុគ្គលគួរត្រេកអរ	នៅក្នុងធម៌មិនប្រមាទ
ខាត់ចិត្តឱ្យបានស្អាត	សង្វាតធ្វើសេចក្តីល្អ ។
គួររើខ្លួនចាកភក់	ដ៏អាក្រក់សែនរីករវ
ពោលគឺកិលេសធម៌	កុំត្រេកអរធម៌ហឺនា ។
ដូចដីជាប់នៅ	ក្នុងភក់ជ្រៅខែវស្សា
ខំរើដោយហានក្លា	ដោះអាត្មាចាកភក់បាន ។

ដោយ ភិក្ខុ វជិរហ្សញ្ញោ ស.ស.ជ.

គាថាទី ១២ (ការសែតទី ១៥B)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង
ព្រៃឈ្មោះរក្ខិតៈ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវភិក្ខុច្រើនរូប ទើប
ត្រាស់នូវព្រះគាថានេះថា

សចេ លភេថ និបកំ សហាយំ
សទ្ធិ ចរំ សាធុរិហារិ ធីរំ
អភិភុយ្យ សព្វានិ បរិស្សយានិ
ចរេយ្យ តេនត្ថមនោ សតិមា ។
នោ ចេ លភេថ និបកំ សហាយំ
សទ្ធិ ចរំ សាធុរិហារិ ធីរំ
រាជារំ រដ្ឋំ វិជិតំ បហាយ
ឯកោ ចរេ មាតង្គរញ្ជេរំ នាគោ ។

ឯកស្ស ចរិតំ សេយ្យោ

នត្តិ ពាលេ សហាយតា

ឯកោ ចរេ ន ច បាបានិ កយិរា

អប្បោស្សុក្កោ មាតង្គរញ្ជេវ នាកោ ។

បើបុគ្គលបានសំឡាញ់ ដែលមានប្រាជ្ញាជា

គ្រឿងរក្សាខ្លួន មានប្រាជ្ញាចងចាំ មានគុណធម៌

ជាគ្រឿងនៅញ៉ាំងប្រយោជន៍ឱ្យសម្រេច ជាអ្នកត្រាច់

ទៅជាមួយ គួរជាអ្នកមានចិត្តត្រេកអរ មានស្មារតី

គ្របសង្កត់សេចក្តីអន្តរាយទាំងពួង ហើយត្រាច់

ទៅជាមួយនិងសំឡាញ់នោះឯង ។ បើស្វែងរកមិនបាន

សំឡាញ់ ដែលមានប្រាជ្ញា ជាគ្រឿងរក្សាខ្លួន

មានប្រាជ្ញាចងចាំ មានគុណធម៌ ជាគ្រឿងញ៉ាំង

ប្រយោជន៍ឱ្យសម្រេច ជាអ្នកត្រាច់ទៅជាមួយទេ គួរ
ត្រាច់ទៅតែឯកឯងវិញ ដូចព្រះរាជាលះបង់រដ្ឋ ដែល
ទ្រង់ឈ្នះហើយស្តេចទៅតែឯកអង្គ ពុំនោះសោត
ដូចដីរឈ្មោះមាតង្គៈ ដែលលះហ្នឹងត្រាច់ទៅតែឯកឯង
ក្នុងព្រៃដូច្នោះដែរ ។

ការត្រាច់ទៅរបស់បុគ្គលឯកឯង ជាគុណជាតិ
ប្រសើរផុត (ព្រោះថា) សហាយតាគុណ រមែង
មិនមានក្នុងជនពាលឡើយ បុគ្គលនោះគប្បីជាអ្នក
មិនមានសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយ ត្រាច់ទៅតែម្នាក់ឯងផង
មិនគប្បីធ្វើអំពើបាបទាំងឡាយផង ដូចដីរឈ្មោះ-
មាតង្គៈ ជាសត្វមិនមានសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយ លះបង់ហ្នឹង
ត្រាច់ទៅតែឯកឯងក្នុងព្រៃ ដូច្នោះដែរ ។

កំណាព្យបទព្រហ្មគីតិ

បើបានជួបមិត្តល្អស្មោះស

គួរតែត្រេកអររាប់អានទៅ

មិត្តល្អតែងនាំទៅរកផ្លូវ

សុចរិតត្រឹមត្រូវក្នុងជីវិត ។

បើស្វែងរកមិត្តល្អមិនបាន

គួរប្រយ័ត្នប្រាណកុំដើរជិត

ជនពាលអប្បល័ក្ខណ៍គ្មានសុចរិត

ក្រែងនាំជីវិតងងឹតស្ងួន ។

ដោយ ភិក្ខុ វិជ័យប្បញ្ញោ ស.ស.ជ.

គាថាទី ១៣ (ការសែតទី ១៦ B)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង
កុដិ ដែលតាំងនៅក្បែរព្រៃហិមពាន្ត ទ្រង់ប្រារព្ធនូវមារ
ទើបត្រាស់នូវព្រះគាថានេះថា

អត្ថម្ហិ ជាកម្ហិ សុខា សហាយា

តុដ្ឋិ សុខា យា ឥតិរិតរេន

បុញ្ញំ សុខំ ជីវិតសង្ខយម្ហិ

សព្វស្ស ទុក្ខស្ស សុខំ បហានំ ។

សុខា មត្តេយ្យតា លោកេ អថោ បេត្តេយ្យតា សុខា
សុខា សាមញ្ញតា លោកេ អថោ ព្រហ្មញ្ញតា សុខា ។
សុខំ យាវ ជរា សីលំ សុខា សទ្ធា បតិដ្ឋិតា
សុខោ បញ្ញាបដិលាភោ បាបាណំ អករណំ សុខំ ។

កាលបើសេចក្តីត្រូវការ កើតឡើងហើយ
 សំឡាញ់ទាំងឡាយនាំសេចក្តីសុខមកឱ្យ សេចក្តី
 ត្រេកអរដោយបច្ច័យ តាមមានតាមបាន ជាហេតុ
 នាំសេចក្តីសុខមកឱ្យ បុណ្យនាំសេចក្តីសុខមកឱ្យ
 ក្នុងកាលទៀបក្ស័យជីវិត ការលះបង់ទុក្ខទាំងអស់បាន
 ជាហេតុនាំសេចក្តីសុខមកឱ្យ ។

សេចក្តីប្រតិបត្តិល្អក្នុងមាតា នាំសេចក្តី
 សុខមកឱ្យក្នុងលោក មួយទៀត សេចក្តីប្រតិបត្តិល្អ
 ក្នុងបិតា នាំសេចក្តីសុខមកឱ្យ សេចក្តីប្រតិបត្តិល្អ
 ក្នុងសមណៈ នាំសេចក្តីសុខមកឱ្យក្នុងលោក មួយទៀត
 សេចក្តីប្រតិបត្តិល្អក្នុងព្រាហ្មណ៍ នាំសេចក្តីសុខមកឱ្យ
 សីលនាំសេចក្តីសុខមកឱ្យ ដរាបដល់ចាស់ សទ្ធាដែល
 បុគ្គលតម្កល់ស៊ប់ហើយ នាំសេចក្តីសុខមកឱ្យ ការបាន

ប្រាជ្ញានាំសេចក្តីសុខមកឱ្យ ការមិនធ្វើបាប ទាំងឡាយ
នាំសេចក្តីសុខមកឱ្យ ។

បទពាក្យ ៨

បដិបត្តិមាតាបិតាដោយល្អ

ជាសប្បុរសធម៌ដ៏ល្អពិសិដ្ឋ

គោរពសមណៈឬមួយបព្វជិត

នោះពិតជាធម៌នាំមកនូវសុខ ។

សីលដែលបុគ្គលរក្សាខ្ជាប់ខ្ជួន

ពិតជានាំខ្លួនឱ្យរួចចាកទុក្ខ

សទ្ធាដែលជឿត្រឹមត្រូវគ្រប់មុខ

នឹងបានក្តីសុខមិនខកចិន្តា ។

ការបានប្រាជ្ញានាំមកនូវសុខ

ព្រោះឃើញកងទុក្ខរួចចាកមោហា

ការមិនធ្វើបាបសព្វគ្រប់ប្រការ

ពិតបានសុខាអស់ក្តីសៅហ្មង ។

ដោយ ភិក្ខុ វិជ្ជាប្បញ្ញោ ស.ស.ជ.

គាថាទី ១៤^(១) (ការសែតទី ១៧B)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង
វត្តជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធនូវត្រីឈ្មោះកបិលៈ ទើប
ត្រាស់នូវព្រះគាថានេះថា

មនុជស្ស បមត្តចារិនោ
តណ្ហា វឌ្ឍតិ មាលុវា វិយ
សោ បលវតី ហុរាហុរំ
ផលមិច្ឆំវ វនស្មី វានរោ ។

យំ ឯសា សហតិ ជម្មិ តណ្ហា លោកេ វិសត្តិកា

១-បើរាប់តាមលំដាប់ក្នុងតណ្ហាវត្ត ត្រូវជាគាថា ទី ១

សោកា តស្ស បវឌ្ឍន្តិ អភិវឌ្ឍវ វិរណំ ។
 យោ វេ តំ សហតី ជម្មី តណ្ហំ លោកេ ទុរច្ចយំ
 សោកា តម្ហា បបតន្តិ ឧទពិន្តុវ បោក្ខរា ។
 តំ វោ វទាមិ ភទ្គំ វោ យាវន្តេត្ថ សមាគតា
 តណ្ហាយ មូលំ ខណថ ឧសិរត្តោវ វិរណំ
 មា វោ នឡំ វ សោតោវ មារោ ភព្វិ បុនប្បុនំ ។

តណ្ហា តែងចម្រើនដល់មនុស្សអ្នកមានការ
 ប្រព្រឹត្តដោយសេចក្តីប្រមាទជាប្រក្រតី ដូចវណ្ណិបរិត
 ដើមឈើហើយ ចម្រើនឡើង បុគ្គលនោះ តែងស្ទុះទៅ
 កាន់ភពតូចភពធំ ដូចស្វា កាលប្រាថ្នាផ្ទៃឈើលោត
 ទៅក្នុងព្រៃ ដូច្នោះដែរ ។

តណ្ហានុ៎ះ ជាទោសជាតិដ៏លាមក ផ្សាយទៅ
 ក្នុងអារម្មណ៍ផ្សេង ៗ ក្នុងលោក គ្របសង្កត់បុគ្គលណា
 សេចក្តីសោកស្តាយ តែងចម្រើនឡើង ដល់បុគ្គលនោះ
 ដូចស្បូវរណ្តាស ដែលត្រូវភ្លៀងធ្លាក់ចុះ ជញ្ជាំហើយ
 ពន្លកលូតលេចឡើង ដូច្នោះដែរ ។

ចំណែកជនណា គ្របសង្កត់តណ្ហាដ៏លាមក
 ក្នុងលោក ដែលគេឆ្លងបានដោយកម្រនោះ សេចក្តី
 សោកស្តាយ តែងធ្លាក់ចេញចាកជននោះឯង ដូចដំណក់
 ទឹកដែលធ្លាក់ចុះចាកស្លឹកឈូក ដូច្នោះដែរ ។

ព្រោះហេតុនោះបានជាតថាគតប្រាប់អ្នកទាំង
 ឡាយ អ្នកទាំងឡាយមានប៉ុន្មានរូប ដែលមកប្រជុំ
 គ្នាក្នុងទីនេះ សេចក្តីចម្រើនចូរមានដល់អ្នកទាំងឡាយ
 ទាំងប៉ុណ្ណោះចុះ អ្នកទាំងឡាយចូររំលើងបុសតណ្ហា
 ចោលចេញ ដូចបុគ្គលត្រូវការដោយស្បូវភ្លាំង គាស់
 ស្បូវរណ្តាសចោលចេញដូច្នោះ ។ មានកុំរុករាន
 អ្នកទាំងឡាយរឿយ ៗ ដូចខ្សែទឹកកាច់បំបាក់ដើម
 បបុសដូច្នោះឡើយ ។

បទពាក្យ ៧

តណ្ហាជាធម៌អកុសល

តែងកើតមានដល់អ្នកប្រមាទ

ប្រៀបដូចជារំលឹតែងរុំព័ទ្ធ

ដើមរុក្ខជាតិឱ្យក្យ័យប្រាណ ។

បុគ្គលនោះឯងតែងស្ទុះទៅ

ឥតមានគោលដៅក្នុងភពហ៊ាន

ដូចស្វាលោតឥតសម្រាកប្រាណ

ប្រាថ្នាចង់បានផ្លែឈើព្រៃ ។

ដោយ ភិក្ខុ វិជិរប្បញ្ញោ ស.ស.ជ.

គាថាទី ១៥ (ការសែតទី ១៨B)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង
វត្តវេឡុវ័ន ទ្រង់ប្រារព្ធនូវកូនជ្រូកញី ទើបត្រាស់
នូវព្រះគាថានេះថា

យថាបិ មូលេ អនុបទ្ធុវេ ទឡេ

ធិន្នោបិ រុក្ខោ បុនវេវ រូហតិ

ឯវម្យិ តណ្ហានុសយេ អន្ធហាតេ

និព្វត្តតិ ទុក្ខមិទំ បុនប្បនំ ។

យស្ស ធីត្តិសតិ សោតា មនាបស្សវនា ភុសា

មហា វហន្តិ ទុទ្ធិដ្ឋី សង្កប្បា រាគនិស្សិតា ។

សវន្តិ សព្វធី សោតា លតា ឧព្ពិជ្ជ តិដ្ឋតិ
តព្ភ ទិស្វា លតំ ជាតំ មូលំ បញ្ញាយ ធិន្តថ ។

សវិតានិ សិនេហិតានិ ថ

សោមនស្សានិ ភវន្តិ ជន្តនោ

តេ សាតសិតា សុខេសិនោ

តេ វេ ជាតិជ្ជបគា នវា ។

តសិណាយ បុរក្ខតា បជា

បរិសប្បន្តិ សសោវ ពាធិតោ

សញ្ញោជនសង្កសត្តា

ទុក្ខមុហេន្តិ បុនប្បនំ ចិរាយ ។

តសិណាយ បុរក្ខតា បជា

បរិសប្បន្តិ សសោវ ពាធិតោ

តស្វា តសិណំ វិនោទយេ

ភិក្ខុ អាកង្ខំ វិរាគមត្តនោ ។

កាលបើបួសឈើ មិនមានសេចក្តីអន្តរាយ នៅ

មាំមួនទេ ដើមឈើទុកជាកាប់ចោលហើយ ក៏តែងដុះ

ឡើងទៀតបាន មានឧបមាដូចម្តេចមិញ កាលបើ

តណ្ហានុស័យ បុគ្គលកម្ចាត់មិនទាន់បានហើយ ទុក្ខ

(មានជាតិទុក្ខជាដើម) នេះ ក៏តែងកើតឡើយ ។

មានឧបមេយ្យ ដូច្នោះឯង ។

ខ្សែតណ្ហា ៣៦ ជាធម្មជាតិហូរទៅក្នុង
 អារម្មណ៍ ជាទីគាប់ចិត្ត ជាធម្មជាតិក្លៀវក្លា មានដល់
 បុគ្គលណា តម្រិះទាំងឡាយដ៏ធំ ដែលអាស្រ័យនូវរាគៈ
 តែងនាំនូវទិដ្ឋិអាក្រក់របស់បុគ្គលនោះ ។

ខ្សែតណ្ហាទាំងឡាយ តែងហូរទៅក្នុងអារម្មណ៍
 ទាំងពួង ដូចជាវល្លិដែលបែកខ្ទែងឡើង តាំងនៅដូច្នោះ
 បើអ្នកទាំងឡាយឃើញតណ្ហា ដូចជាវល្លិនោះ កើត
 ឡើងហើយ ចូរកាត់ឫសចោលចេញ ដោយកំបិត
 គឺបញ្ជា ។

សោមនស្សទាំងឡាយ ដែលផ្សាយទៅហើយ
 ផង ដែលប្រព្រឹត្តទៅដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ផង រមែង
 មានដល់សត្វ ពួកសត្វនោះ ជាអ្នកអាស្រ័យ
 នូវសេចក្តីរីករាយ អ្នកស្វែងរកសេចក្តីសុខ នរជនទាំង-
 ឡាយនោះឯង តែងឈរទៅរកជាតិនិងជរា ។

ពួកសត្វដែលតណ្ហា ជាទីញ៉ាំងសត្វឱ្យតក់ស្លុត
 ក្រុងទុកហើយ តែងរន្ធត់ដូចទន្សាយដែលព្រានទាក់
 បានហើយដូច្នោះ ពួកសត្វដែលជាប់ក្នុងសំយោជនៈ
 និងសង្គធម៌ (ធម៌ជាគ្រឿងជំពាក់) តែងដល់
 នូវសេចក្តីទុក្ខរឿយ ៗ អស់កាលអង្វែង ។

ពួកសត្វដែលតណ្ហា ជាទីញ៉ាំងសត្វឱ្យតក់ស្លុត
ក្រុងទុកហើយ តែងរន្ធត់ដូចទន្សាយ ដែលនាយព្រាន
ទាក់បានហើយដូច្នោះ ព្រោះហេតុនោះ ភិក្ខុកាលប្រាថ្នា
ធម៌ជាគ្រឿងប្រាសចាករាគៈ ដើម្បីខ្លួន គប្បីបន្ទោបង់
តណ្ហា ដែលជាគ្រឿងតក់ស្លុតចោលចេញ ។

បទពាក្យ ៧

ចង់រួចចាកទុក្ខក្នុងសង្សារ

ត្រូវកាត់តណ្ហាជាបួសគល់

តណ្ហាជាមេនាំឱ្យដល់

កើតស្នាបវិលវល់ក្នុងសង្សារ ។

ប្រៀបដូចជាដើមរុក្ខជាតិ

តែងដុះតទៀតព្រោះមូលា

បើកាប់រំលើងបួសឱ្យផ្លាស់

ជាតិជារុក្ខាដុះលែងបាន ។

ដោយ ភិក្ខុ វជិរហ្សព្វោ ស.ស.ជ.

គាថាទី ១៦ (ការសែតទី ១៩B)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង
វត្តវេឡូវ័ន ទ្រង់ប្រារព្ធនូវវិញ្ញនកភិក្ខុ ទើបត្រាស់
នូវព្រះគាថានេះថា

យោ និព្វនដ្ឋោ វនាធិមុត្តោ

វនមុត្តោ វនមេវ ធាវតិ

តំ បុគ្គលមេវ បស្សថ

មុត្តោ ពន្ធនមេវ ធាវតិ ។

បុគ្គលណា មិនមានអាល័យ ក្នុងគិហិភាព ដូច
ដើមឈើតាំងនៅក្នុងព្រៃ មានចិត្តចុះស៊ីបំក្នុងព្រៃគឺ
តបធម៌ ជាអ្នករួចស្រឡះចាកព្រៃគឺតណ្ហា ហើយ
ស្ទុះទៅរកព្រៃគឺតណ្ហាវិញ អ្នកទាំងឡាយចូរមើល

បុគ្គលនោះឯង បុគ្គលនោះរួចចាកចំណងគឺយរាវាស
ហើយ ស្ទុះទៅរកចំណងគឺយរាវាសវិញ ។

បទភាគគតិ

មានចិត្តកាត់លះ ភាពយរាវាស ចូលបព្វជ្ជា
 ជាដំណើរល្អ ដែលព្រះភគវា ទ្រង់សរសើរថា
 អ្នករួចចំណង ។

តែចិត្តមិនស្ងប់ បែរជាត្រឡប់ ប្រព្រឹត្តឆ្កាំឆ្កង
 លាភេទឧត្តម កាន់ភេទសៅហ្មង វិលចូលចំណង
 ព្រៃគឺតណ្ហា ។

ដោយ ភិក្ខុ វជិរហ្សញ្ញោ ស.ស.ជ.

គាថាទី ១៧ (ការសែតទី ២០A)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង
វត្តជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធនូវពន្ធនាគារ ទើបត្រាស់
នូវព្រះគាថានេះថា

ន តំ ទឡំ ពន្ធនមាហុ ធីរា
យទាយសំ ទារុជំ បព្វជញ្ច ។
សារត្តរត្តា មណិកុណ្ណលេសុ
បុត្តេសុ ទារេសុ ច យា អបេក្ខា
ឯតំ ទឡំ ពន្ធនមាហុ ធីរា
ឱហារិនំ សិចីលំ ទុប្បមុញំ

ឯកបិ ធម្មាន បរិព្វជន្តិ

អនបេក្ខិនោ កាមសុខំ បហាយ ។

ចំណងណា ដែលកើតអំពីដៃក្តី កើតអំពី

ឈើក្តី កើតអំពីស្នៅយាប្លងក្តី អ្នកប្រាជ្ញមិនហៅចំណង

នោះ ថាជាចំណងមាំមួនឡើយ ។

ពួកជនណា ត្រេកអរក្រៃពេក ក្នុងកែវមណី

និងកុណ្ណលទាំងឡាយក្តី សេចក្តីអាឡោះអាល័យកូន

និងប្រពន្ធទាំងឡាយក្តី អ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយ ហៅ

សេចក្តីត្រេកអរ និងសេចក្តីអាឡោះអាល័យនោះ

ថាជាចំណងមាំមួន ជាចំណងនាំចុះ (ទាញសត្វទម្លាក់
ទៅក្នុងអបាយ) ជាចំណងធូរទេ ប៉ុន្តែសត្វស្រាយបាន
ដោយកម្រ អ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយកាត់ចំណងនោះចេញ
ជាអ្នកមិនមានសេចក្តីអាឡោះអាលីយ លះបង់កាម-
សុខ ហើយចេញបួស ។

បទព្រហ្មគីតិ

ចំណងដៃកប្បឈើ	ឬធ្វើពីស្មៅយារបួង
មិនចាត់ជាចំណង	ដ៏មាំមួនបំផុតឡើយ ។
តម្រែកក្នុងភរិយា	ឬទ្រព្យាបុត្តត្រើនត្រើយ
ការត្រេកអរនោះហើយ	ជាចំណងមាំអស្ចារ្យ
អ្នកប្រាជ្ញបញ្ជាវៃ	លះអាស័យក្នុងកាមា
តែងចេញចាកគេហា	សាងបព្វជ្ជាស្រាយចំណង ។

ដោយ ភិក្ខុ វិជិរហ្សញ្ញោ ស.ស.ជ.

គាថាទី ១៨ (ការសែតទី ២០ B)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង
វត្តវេឡូវ័ន ទ្រង់ប្រារព្ធនូវព្រះនាងខេមាថេរី ទើប
ត្រាស់នូវព្រះគាថានេះថា

យេ រាគរក្តានុបតន្តិ សោតំ

សយំ កតំ មក្កដកោវ ជាលំ

ឯតម្យិ វេត្វាន វជន្តិ ធីរា

អនបេក្ខិនោ សព្វទុក្ខំ បហាយ ។

ពួកជនណា ត្រេកអរដោយអំណាចរាគៈ ពួក

ជននោះ តែងធ្លាក់ចុះកាន់ខ្សែតណ្ហា ដូចពឹងពាងទម្លាក់

ខ្លួនចុះកាន់សំណាញ់ ដែលធ្វើហើយដោយខ្លួនឯង អ្នក
ប្រាជ្ញទាំងឡាយ តែងកាត់ខ្សែតណ្ហានោះ ជាអ្នកមិន
មានសេចក្តីអាឡោះអាល័យ លះទុក្ខទាំងពួង ចេញ
ទៅ ។

បទពាក្យ ៨

ជនណាត្រេកអរព្រោះតែរាគៈ

តែងតែធ្លាក់ចុះកាន់ខ្សែតណ្ហា

ប្រៀបដូចពឹងពាងទម្លាក់អត្តា

ចូលសម្បុកវាជាប្រក្រតី ។

អ្នកប្រាជ្ញតែងកាត់ខ្សែតណ្ហានោះ

ជាមេទុក្ខទោសក្នុងភពទាំងបី

ជាអ្នកមិនមានសេចក្តីអាស័យ

រួចចាកទុក្ខភ័យក្នុងសង្សារវដ្ត ។

ដោយ ភិក្ខុ វិជ្ជាប្បញ្ញោ ឆ.ឆ.ជ.

គាថាទី ១៩ (ការសែតទី ២២A)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង
វត្តវេឡុវ័ន ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុត្រសេដ្ឋីឈ្មោះឧត្តសេន
ទើបត្រាស់នូវព្រះគាថានេះថា

មុព្វ បុរេ មុព្វ បច្ឆតោ

មជ្ឈេ មុព្វ ភវស្ស បារគូ

សព្វត្ថ វិមុត្តមានសោ

ន បុន ជាតិជរំ ឧបេហិសិ ។

អ្នកចូរដោះ (សេចក្តីអាស័យ) ក្នុងកាលមុន

ចេញ ចូរដោះ (សេចក្តីអាស័យ) ក្នុងខាងក្រោយចេញ

ចូរដោះ (សេចក្តីអាស័យ) ក្នុងកាលជាកណ្តាលចេញ
(កាលបើធ្វើយ៉ាងនេះ) អ្នកនឹងដល់ព្រឹយនៃភព នឹង
មានចិត្តរួចស្រឡះ ចាកសង្ខតធម៌ទាំងពួង មិនត្រូវទៅ
កាន់ជាតិនិងជរាទៀតឡើយ ។

បទពាក្យ ៨

មិនគួរជាប់ចិត្តនឹងអតីតកាល

កុំត្រេកត្រអាលនឹងអនាគត

ទោះបីច្នៃប្បន្នកំពុងប្រាកដ

មិនគួរសន្មតថាទៀងទាត់ឡើយ ។

កាលណាបើអ្នកលះក្តីអាស័យ

ក្នុងកាលទាំងបីចិត្តអ្នកនឹងស្បើយ

ជរាព្យាធិនឹងលែងមានហើយ

ព្រោះបានដល់ត្រើយនៃសង្សារវដ្ត ។

ដោយ ភិក្ខុ វិជ្ជាប្បញ្ញោ ស.ស.ជ.

គាថាទី ២០ (ការសែតទី ២៣ B)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង
វត្តជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធនូវចូឡធនុគ្គហបណ្ឌិត ទើប
ត្រាស់នូវព្រះគាថានេះថា

វិតក្កមចិតស្ស ជន្មនោ

តិព្វរាគស្ស សុភានុបស្សិនោ

ភិយ្យោ តណ្ហា បវឌ្ឍតិ

ឯស ខោ ទឡំ ករោតិពន្ធនំ ។

វិតក្កុបសមេ ច យោ រតោ

អសុភំ ភាវយតី សទា សតោ

ឯស ខោ វុទ្ធិកាហតិ

ឯសច្ចេច្ចតិ មារពន្ធនំ ។

តណ្ហា រមែងចម្រើនក្រែកលែង ដល់ជនដែល
 វិតក្កៈញាំញី មានតម្រេកក្លៀវក្លា យល់ឃើញ
 អារម្មណ៍ថាស្អ បុគ្គលនោះឯងឈ្មោះថាធ្វើចំណងឱ្យ
 មាំមួន ។ លុះតែបុគ្គលណា ព្រេកអរក្នុងអសុភជ្ជាន
 ដែលជាហេតុឱ្យស្ងប់រម្ងាប់នូវវិតក្កៈ មានស្មារតីសព្វ
 កាល តែងចម្រើនអសុភជ្ជាន បុគ្គលនោះឯង នឹងធ្វើ
 តណ្ហាឱ្យអស់ទៅបាន បុគ្គលនោះឯង ទើបឈ្មោះថា
 កាត់ចំណងមារបាន ។

បទព្រហ្មគីតិ

តណ្ហាតែងកើតមាន	ដល់សន្តានពួកជនណា
មានចិត្តអន្ទះសា	ត្រិះរិះក្នុងកាមារម្មណ៍ ។
ឃើញអារម្មណ៍ធម្មតា	ត្រិះរិះថាស្អាតឧត្តម
ខ្សែតូចទៅជាធំ	កាន់តែមាំស្រាយមិនបាន ។
លុះតែចម្រើនធម៌	ត្រេកអរក្នុងអសុភជ្ឈាន
តែងកាត់តណ្ហាបាន	ស្ងប់សន្តានរួចចាកមារ ។

ដោយ ភិក្ខុ វិជិវប្បញ្ញោ ស.ស.ជ.

គាថាទី ២១ (ការសែតទី ២៤B)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង
វត្តជេតពាន ទ្រង់ប្រារព្ធនូវមារ ទើបត្រាស់នូវព្រះគាថា
នេះថា

និដ្ឋង្គតោ អសន្តាសី វីតតណ្ហោ អនង្គណោ

អច្ឆិន្ទិ ភវសល្លានិ អន្តិមោយំ សមុស្សយោ ។

វីតតណ្ហោ អនាទានោ និរុត្តិបទកោវិទោ

អក្ខរានំ សន្និបាតំ ជញ្ញោ បុញ្ចាបរានិ ច

ស វេ អន្តិមសារីរោ មហាបញ្ញោ មហាបុរិសោតិ
វុច្ចតិ ។

បុគ្គលណា ដល់សេចក្តីសម្រេចគឺអរហត្ត

ជាអ្នកមិនតក់ស្លុត មិនមានតណ្ហា មិនមានកិលេស

ដូចទីទួល បានកាត់កូនសរគីកិលេស ជាហេតុញ្ចាំង
សត្វឱ្យទៅកាន់ភពបានហើយ កាយដែលឆ្អឹង ៣០០
កំណាត់ ផ្គុំគ្នាហើយនេះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថា
តាំងនៅក្នុងទីបំផុត ។

បុគ្គលណា មិនមានតណ្ហា មិនមានសេចក្តី
ប្រកាន់មាំ ជាអ្នកឈ្លាសក្នុងនិរុត្តិ (វាចាជាគ្រឿង
សម្តែងចេញ) និងបទដ៏សេស ដឹងច្បាស់នូវប្រជុំនៃ
អក្ខរៈទាំងឡាយផង នូវខាងដើមនិងខាងចុង នៃអក្ខរៈ
ទាំងឡាយផង បុគ្គលនោះឯង តថាគតហៅថាអ្នក
មានសិរៈវិតនៅ ក្នុងទីបំផុត មានបញ្ញាច្រើន ជាមហា
បុរស ។

បទពាក្យ ៧

បុគ្គលណាមិនមានតណ្ហា	ចិន្តាមិនគិតប្រកាន់មាំ
ឈ្លាសក្នុងនិរុត្តិខ្ពស់ខ្ពស់	ដឹងច្បាស់ប្រជុំអក្ខរា ។
បុគ្គលនោះឯងតថាគត	សន្មតថាអ្នកមានបញ្ញា
មានសិរិះផុតសង្សារ	ប្រាកដនាមថាមហាបុរស ។

ដោយ ភិក្ខុ វិជ្ជាប្បញ្ញោ ស.ស.ជ.

គាថាទី ២២ (ការសែតទី ២៥ B)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង
វត្តជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធនូវឧបកាជីវក ទើបត្រាស់
នូវព្រះគាថានេះថា

សព្វាភិភូ សព្វវិទូហមស្ថិ

សព្វេសុ ធម្មេសុ អនូបលិក្ខោ

សព្វញ្ញហោ តណ្ហកូយេ វិមុត្តោ

សយំ អភិញ្ញាយ កមុទ្ធិសេយ្យំ ។

តថាគតជាអ្នកគ្របសង្កត់តេភូមិកធម៌ទាំងអស់
ដឹងច្បាស់ចតុត្ថមិកធម៌ទាំងអស់ មានចិត្តមិនបានជាប់
នៅក្នុងតេភូមិកធម៌ទាំងអស់ លះបង់តេភូមិកធម៌ទាំង
អស់ មានចិត្តរួចស្រឡះ ព្រោះអស់តណ្ហា បើតថាគត

ត្រាស់ដឹងធម៌ដោយខ្លួនឯងហើយ ចាំបាច់យកអ្នកណា
ជាគ្រូអាចារ្យទៀត ។

បទព្រហ្មគីតិ

សម្មាសម្ពុទ្ធោ	ប្រាកដឆ្នោព្រះនាមល្បី
ចំពោះព្រះជិនស្រី	បន្ទាប់ពីត្រាស់ដឹងជាក់ ។
ត្រាស់ដឹងដោយខ្លួនឯង	ធម៌ក្រៃលែងគឺសច្ចៈ
ទ្រង់ជ្រាបធម៌គ្រប់ថ្នាក់	គ្មានអ្វីលាក់បាំងទ្រង់បាន ។
ទ្រង់លះអស់តណ្ហា	គមនាទៅព្រះនិព្វាន
ដូច្នោះព្រះទ្រង់ញាណ	មិនបាច់មានគ្រូទៀតឡើយ ។

ដោយ ភិក្ខុ វិជិរហ្សញ្ញោ ស.ស.ជ.

គាថាទី ២៣ (ការសែតទី ២៦ A)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង
វត្តជេតពាន ទ្រង់ប្រារព្ធនូវសក្កទេវរាជ ទើបត្រាស់នូវ
ព្រះគាថានេះថា

សព្វទានំ ធម្មទានំ ជិនាតិ

សព្វរសំ ធម្មរសោ ជិនាតិ

សព្វរតី ធម្មរតិ ជិនាតិ

តណ្ហក្ខយោ សព្វទុក្ខំ ជិនាតិ ។

ធម្មទានឈ្នះអាមិសទានទាំងពួង ធម្មរសឈ្នះ
រសទាំងពួង សេចក្តីត្រេកអរក្នុងធម៌ ឈ្នះសេចក្តីត្រេក
អរទាំងពួង ការអស់តណ្ហា ឈ្នះទុក្ខទាំងពួង ។

បទពាក្យ ៧

ធម្មទានជាទានដ៏ប្រសើរ

គ្មានអ្វីប្រៀបស្មើក្នុងលោកា

ឈ្នះអាមិសទានផងនានា

សត្វមានបញ្ញាព្រោះធម្មទាន ។

វិរសនៃធម៌ព្រះភគវា

ឈ្នះអស់រសាគ្រប់សណ្ឋាន

ព្រោះអ្នកក្រេបផឹកតែងតែបាន

សុខស្ងប់សន្តានអស់កង្វល់ ។

វិការត្រេកអរក្នុងព្រះធម៌

ឈ្នះការត្រេកអរសព្វសកល

ព្រោះអ្នកជួបហើយរមែងដល់

ចាកក្តីកង្វល់ក្នុងសន្តាន ។

ឯការអស់ទៅនៃតណ្ហា

ឈ្នះអស់ទុក្ខក្នុងភពហ៊ាន

អស់ខន្ធអស់ទុក្ខរករិខាន

សុខក្នុងនិព្វានគ្មានត្រឡប់ ។

ដោយ ភិក្ខុ វិជ្ជបុព្វោ ស.ស.ជ.

គាថាទី ២៤ (ការសែតទី ២៧A)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង
វត្តជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធនូវសេដ្ឋីអ្នកមិនមានបុត្រ
ទើបត្រាស់នូវព្រះតាថានេះថា

ហនន្តិ ភោគា ទុម្មេធំ នោ ច បារគវេសិនោ

ភោគតណ្ហាយ ទុម្មេធោ ហន្តិ អញ្ញេវ អត្តនំ ។

ភោគៈទាំងឡាយ រមែងសម្លាប់បុគ្គលអប្ប
ប្រាជ្ញា ប៉ុន្តែមិនសម្លាប់បុគ្គលអ្នកស្វែងរកត្រើយគឺព្រះ
និព្វានទេ ឯបុគ្គលអប្បប្រាជ្ញា រមែងសម្លាប់ខ្លួនឯង ដូច
ជាសម្លាប់បុគ្គលដទៃ ព្រោះចំណង់ក្នុងភោគៈ ។

បទពាក្យ ៧

ភោគៈទាំងឡាយដែលកើតមាន

ប្រៀបបាននឹងអ្នកបម្រើល្អ

បើមានទ្រព្យហើយរស់ខ្វះធម៌

ជីវិតរីករវព្រោះតែទ្រព្យ ។

ចំពោះបុគ្គលមានប្រាជ្ញា

ចាត់ថាជាមនុស្សរស់មានភ័ព្វ

លោកមិនរង្វេងព្រោះតែទ្រព្យ

តែងរួចចាកភពដល់និព្វាន ។

ដោយ ភិក្ខុ វិជ្ជាប្បញ្ញោ ស.ស.ជ.

គាថាទី ២៥ (ការសែតទី ២៨B)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅលើ
បណ្តុកម្តុលសិលា ទ្រង់ប្រារព្ធនូវអង្ករទេវបុត្រ ទើប
ត្រាស់នូវព្រះគាថានេះថា

តិណទោសានិ ខេត្តានិ រាគទោសា អយំ បជា

តស្មា ហិ វីតរាគេសុ ទិន្នំ ហោតិ មហាប្បលំ ។

តិណទោសានិ ខេត្តានិ ទោសទោសា អយំ បជា

តស្មា ហិ វីតទោសេសុ ទិន្នំ ហោតិ មហាប្បលំ ។

តិណទោសានិ ខេត្តានិ មោហទោសា អយំ បជា

តស្មា ហិ វីតមោហេសុ ទិន្នំ ហោតិ មហាប្បលំ ។

តិណទោសានិ ខេត្តានិ ឥច្ឆាទោសា អយំ បជា

តស្មា ហិ វិគតិច្ឆេសុ ទិន្នំ ហោតិ មហាប្បលំ ។

ស្រែទាំងឡាយមានស្មៅជាទោស ពួកសត្វ
លោកនេះមានរាគៈជាទោស ព្រោះហេតុនោះ ទាន
ដែលបុគ្គលឱ្យហើយ ដល់អ្នកមានរាគៈអស់ហើយ
រមែងជាទានមានផលច្រើន ។ ស្រែទាំងឡាយ មាន
ស្មៅជាទោស ពួកសត្វលោកនេះ មានទោសៈជាទោស
ព្រោះហេតុនោះ ទានដែលបុគ្គលឱ្យហើយដល់អ្នកមាន
ទោសៈអស់ហើយ រមែងជាទានមានផលច្រើន ។ ស្រែ
ទាំងឡាយ មានស្មៅជាទោស ពួកសត្វលោកនេះ មាន
មោហៈជាទោស ព្រោះហេតុនោះ ទានដែលបុគ្គលឱ្យ
ហើយ ដល់អ្នកមានមោហៈអស់ហើយ រមែងជាទាន
មានផលច្រើន ។ ស្រែទាំងឡាយ មានស្មៅជាទោស
ពួកសត្វលោកនេះ មានសេចក្តីច្រណែនជាទោស ព្រោះ

ហេតុនោះ ទានដែលបុគ្គលឱ្យហើយ ដល់អ្នកមាន
សេចក្តីច្រណែនអស់ហើយ រមែងជាទានមានផល
ច្រើន ។

បទពាក្យ ៧

ស្រែដែលមិនល្អព្រោះមានស្មៅ

ជាទោសឆានៅស្រូវទាំងឡាយ

ធ្វើឱ្យស្រូវត្រូវអន្តរាយ

មិនងាយឱ្យផលតាមប្រាថ្នា ។

រីឯសត្វលោកក៏ដូច្នោះ

មានទោសព្រោះតែមានមោហា

លោភៈទោសៈនិងឥស្សា

ធ្វើឱ្យចិន្តាមិនបរិសុទ្ធ ។

ទានដែលគេឱ្យបុគ្គលនោះ

បើទោះជាឱ្យច្រើនបំផុត

ជាទានមិនល្អយ៉ាងប្រាកដ

ព្រោះខ្យត់ផលអាទិសង្ស ។

ឯការឱ្យដល់បុគ្គលណា

អ្នកមានចិន្តាស្អាតផ្លូវផង

ជាទានសម្បូរអាទិសង្ស

ព្រោះបានឱ្យត្រង់បុគ្គលល្អ ។

ដោយ ភិក្ខុ វិជ្ជាប្បញ្ញោ ស.ស.ជ.

គាថាទី ២៦^(១) (ការសែតទី ២៩B)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង
វត្តជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធនូវភិក្ខុ ៥ រូប ទើបត្រាស់
នូវព្រះគាថានេះថា

ចក្ខុនា សំរំរោ សាធុ សាធុ សោតេន សំរំរោ
យានេន សំរំរោ សាធុ សាធុ ជ្ជិវាយ សំរំរោ ។
កាយេន សំរំរោ សាធុ សាធុ វាចាយ សំរំរោ
មនសា សំរំរោ សាធុ សាធុ សព្វត្ថ សំរំរោ
សព្វត្ថ សំរុំតោ ភិក្ខុ សព្វទុក្ខា បមុច្ចតិ ។

១-បើរាប់តាមលំដាប់ក្នុងភិក្ខុវគ្គ ត្រូវជាគាថា ទី ១

ការសង្គ្រមភ្នែកប្រពៃ ការសង្គ្រមត្រចៀក
 ប្រពៃ ការសង្គ្រមច្រមុះប្រពៃ ការសង្គ្រមអណ្តាត
 ប្រពៃ ការសង្គ្រមកាយប្រពៃ ការសង្គ្រមវាចាប្រពៃ
 ការសង្គ្រមចិត្តប្រពៃ ការសង្គ្រមទាំងអស់ប្រពៃ ភិក្ខុ
 សង្គ្រមហើយក្នុងទ្វារទាំងអស់ តែងរួចស្រឡះចាកទុក្ខ
 ទាំងពួងបាន ។

បទពាក្យ ៨

ភិក្ខុគួរតែសង្រួមឥន្ទ្រិយ័

ឱ្យល្អប្រពៃមិនឱ្យរោយរាយ

ថែភ្នែកត្រចៀកច្រមុះទាំងឡាយ

ទាំងអណ្តាតកាយចិត្តនិងវាចា ។

ភិក្ខុអ្នកសង្រួមទ្វារទាំងអស់

នឹងរួចចាកគ្រោះនៅក្នុងសង្សារ

ព្រោះឈប់នៅក្នុងអំណាចតណ្ហា

មាននិព្វានជាត្រើយសុខក្សេមក្សាន្ត ។

ដោយ ភិក្ខុ វិជ័យប្បញ្ញោ ស.ស.ជ.

គាថាទី ២៧ (កាសែតទី ៣០ B)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង
វត្តជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធនូវភិក្ខុអ្នកសម្លាប់ហង្សមួយរូប
ទើបត្រាស់នូវព្រះគាថានេះថា

ហត្ថសញ្ញតោ បាទសញ្ញតោ

វាចាយ សញ្ញតោ សញ្ញតត្ថមោ

អជ្ឈត្ថរតោ សមាហិតោ

ឯកោ សន្តសិតោ តមាហុ ភិក្ខុ ។

ជនណា សង្រួមដៃ សង្រួមជើង សង្រួមវាចា
សង្រួមអត្តភាព ជាអ្នកត្រេកអរក្នុងការចម្រើនកម្ម-
ដ្ឋានដែលមានក្នុងខ្លួន ជាអ្នកមានចិត្តតម្កល់មាំ ជាអ្នក
នៅឯកឯង តែងមានចិត្តត្រេកអរក្នុងធម៌ បណ្ឌិតទាំង
ឡាយហៅជននោះថា ភិក្ខុ ។

បទពាក្យ ៧

ជនណាសង្គ្រមជើងនិងដៃ

មានបូកពាថ្លៃសម្ព័ន្ធ

សង្គ្រមអត្តភាពចិត្តស្មោះសរ

ត្រេកអរចម្រើនព្រះកម្មដ្ឋាន ។

ជាអ្នកមានចិត្តតម្កល់មាំ

សម្មតែឯងយ៉ាងសុខសាន្ត

ត្រេកអរក្នុងធម៌ស្ងប់សន្តាន

បណ្ឌិតហៅបានថាភិក្ខុ ។

ដោយ ភិក្ខុ វិជ័យប្បញ្ញោ ស.ស.ជ.

គាថាទី ២៨ (កាសែតទី ៣១ B)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង

វត្តជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធនូវភិក្ខុឈ្មោះកោកាលិកៈ

ទើបត្រាស់នូវព្រះគាថានេះថា

យោ មុខសញ្ញតោ ភិក្ខុ មន្តរាណី អនុទ្ធតោ

អត្ថំ ធម្មញ្ច ទីបេតិ មធុរំ តស្ស ភាសិតំ ។

ភិក្ខុណា សង្គមមាត់ ជាអ្នកពោលដោយបញ្ញា

មានចិត្តមិនរាយមាយសម្តែងអត្ថផង ធម៌ផងបាន

ភាសិតរបស់ភិក្ខុនោះទើបឈ្មោះថាពិរោះ ។

បទពាក្យ ៨

វិភិក្ខុណាអ្នកសង្គមមាត់

មានបែបមានបទពោលដោយបញ្ញា

មិនរាយមាយចិត្តសម្បូរប្រាជ្ញា

ដឹងច្បាស់ធម្មាទាំងអត្តនិងធម៌ ។

វិសុភាសិតនៃភិក្ខុនោះ

សម្តេចទ្រង់យសតែងតែសាទរ

ព្រោះជនអ្នកស្តាប់រមែងត្រេកអរ

ពីរោះខ្លឹមធម៌មានន័យទូលាយ ។

ដោយ ភិក្ខុ វិជ័យប្បញ្ញោ *ស.ស.ជ.*

គាថាទី ២៩ (ការសេតទី ៣៣A)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង
វត្តជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធនូវព្រះធម្មារាមត្ថេរ ទើបត្រាស់
នូវព្រះគាថានេះថា

ធម្មារាមោ ធម្មរតោ ធម្មំ អនុវិចិន្តយំ

ធម្មំ អនុស្សវំ ភិក្ខុ សទ្ធម្មា ន បរិហាយតិ។

ភិក្ខុមានធម៌ជាទីត្រេកអរ ត្រេកអរហើយក្នុង
ធម៌ ពិចារណាធម៌ រព្វកធម៌ឡើយ ។ រមែងមិនសាប
សូន្យចាកព្រះសទ្ធម្មឡើយ ។

បទព្រហ្មគីតិ

ភិក្ខុមានសទ្ធា	អ្នកជ្រះថ្លាក្នុងព្រះធម៌
ពិចារណាធម៌	រលឹកធម៌ជាឡើយៗ ។
ជាអ្នកមិនប្រមាទ	មិនឃ្នាតចាកសទ្ធម្មឡើយ
មាននិព្វានជាត្រើយ	ស្បើយក្តីទុក្ខគ្រប់ប្រការ ។

ដោយ ភិក្ខុ វជិរហ្សព្វោ ស.ស.ជ.

គាថាទី ៣០ (ការសែតទី ៣៤ B)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង
វត្តវេឡ្យវ័ន ទ្រង់ប្រារព្ធនូវភិក្ខុសេពគប់បក្ខពួក

ខុសមួយរូប ទើបត្រាស់នូវព្រះគាថានេះថា

សលាភំ នាតិមញ្ញេយ្យ នាញ្ញេសំ បិហាយព្យុរេ

អញ្ញេសំ បិហយំ ភិក្ខុ សមាធី នាធិគច្ឆតិ ។

អប្បលារោបិ ចេ ភិក្ខុ សលាភំ នាតិមញ្ញតិ

តំ វេ ទេវា បសំសន្តិ សុទ្ធាជីវមតន្តិតំ ។

ភិក្ខុមិនគប្បីមើលងាយលាភរបស់ខ្លួន (ដែល
កើតឡើងដោយធម៌) មិនគប្បីប្រព្រឹត្តចង់បានលាភ
របស់ភិក្ខុដទៃ បើចង់បានលាភរបស់ភិក្ខុដទៃ រមែង

មិនបានសមាធិឡើយ ។ បើភិក្ខុសូម្បីមានលាភតិច
មិនមើលងាយលាភរបស់ខ្លួន ទេវតានិងមនុស្សទាំង
ឡាយ តែងសរសើរភិក្ខុនោះឯង ដែលជាអ្នកមាន
ព្យាយាម ជាគ្រឿងអាស្រ័យរស់នៅដោយបរិសុទ្ធ ជា
អ្នកមិនខ្ជិលច្រអូស ។

បទពាក្យ ៧

ភិក្ខុមិនគួរគប្បីមើលងាយ

រាល់លោកទាំងឡាយជារបស់ខ្លួន

ទោះលោកបានដោយមកតិចចំនួន

កុំផ្អែមចង់បានលោករបស់គេ ។

បើចង់បានលោកភិក្ខុដទៃ

ធ្វើឱ្យហឫទ័យអ្នកមិនទំនេរ

សមាធិចិត្តអ្នកក៏គ្មានដែរ

ដូច្នោះត្រូវតែហាត់សង្រួមផ្នែក ។

ថាបើអ្នកមិនមើលងាយលោកតិច

មិនភ្លេចព្យាយាមរាល់យប់រាល់ថ្ងៃ

~ ៩២ ~

ទេវតានិងមនុស្សជ្រះថ្លាពេកក្រៃ

ស្គាល់គុណតម្លៃនៃជីវិតអ្នក ។

ដោយ ភិក្ខុ វជិរហ្សព្វោ ស.ស.ជ.

គាថាទី ៣១ (ការសែតទី ៣៥ B)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង
វត្តជេតពាន ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបញ្ចក្កទាយកព្រាហ្មណ៍
ទើបត្រាស់នូវព្រះគាថានេះថា

សព្វសោ នាមរូបស្មី យស្ស នត្តិ មមាយិតំ
អសតា ច ន សោចតិ ស វេ ភិក្ខុតិ រុច្ចតិ ។

បុគ្គលណា មិនមានសេចក្តីប្រកាន់ក្នុងនាមនិង
រូបថាជារបស់អញ ដោយប្រការទាំងពួង មួយទៀត
បុគ្គលណាមិនសោកស្តាយ ព្រោះនាមនិងរូបដែលមិន
មាន បុគ្គលនោះឯង តថាគតហៅថា ភិក្ខុ ។

បទពាក្យ ៧

ឈ្មោះថាភិក្ខុក្នុងសាសនា

ហៅឆ្ពោះអ្នកណាដែលខ្ជាប់ខ្ជួន

មិនយកនាមរូបថាជាខ្លួន

ថារបស់ខ្លួនឬអត្តា ។

ឬពេលនាមរូបវិនាសទៅ

តែងមិនសោកសៅក្នុងចិន្តា

អ្នកនោះសម្តេចព្រះភគវា

ទ្រង់ឱ្យនាមថាជាភិក្ខុ ។

ដោយ ភិក្ខុ វជិរហ្សញ្ញោ ស.ស.ជ.

គាថាទី ៣២ (ការសែតទី ៣៦ B)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង

វត្តជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធនូវភិក្ខុច្រើនរូប ទើបត្រាស់

នូវព្រះគាថានេះថា

មេត្តាវិហារី យោ ភិក្ខុ បសន្នោ ពុទ្ធសាសនេ

អធិគច្ឆេ បទំ សន្តិំ សង្ខារូបសមំ សុខំ ។

សិញ្ច ភិក្ខុ ឥមំ នារំ សិក្កា តេ លហុមេស្សតិ

ឆេត្វា រាគញ្ច ទោសញ្ច តតោ និព្វានមេហិសិ ។

បញ្ច ធិន្នេ បញ្ច ជហេ បញ្ច ឧត្តរិ ភារវយេ

បញ្ចសង្កាតិគោ ភិក្ខុ ឱយតិណ្ណោតិ វុច្ចតិ ។

ឈាយ ភិក្ខុ មា ច បមាទោ

មា តេ កាមគុណោ ភមស្ស ចិត្តំ

មា លោហគុឡំ គិលី បមត្តោ

មា កន្តិ ទុក្ខមិទន្តិ ឧយ្ហមា នោ ។

នត្តិ ឈានំ អបញ្ញាស្ស នត្តិ បញ្ញា អឈាយិនោ

យម្ហិ ឈានព្វ បញ្ញា ច ស វេ និព្វានសន្តិកេ ។

សុញ្ញាគារំ បរិដ្ឋស្ស សន្តចិត្តស្ស ភិក្ខុនោ

អមាទុសី រតី ហោតិ សម្មា ធម្មំ វិបស្សតោ ។

យតោ យតោ សម្មសតិ ខន្ធនំ ឧទយញ្ជយំ

លភតិ បីតិបាមោជ្ជំ អមតំ តំ វិជានតំ ។

តត្រាយមាទិ ភវតិ តំធម បញ្ញាស្ស ភិក្ខុនោ

ឥន្ទ្រិយគុត្តិ សន្តដ្ឋិ បាតិមោក្ខេ ច សំវរោ
 មិត្តេ ភជស្សុ កល្យាណេ សុទ្ធាជីវេ អតន្តិកេ ។
 បដិសន្តារុត្យស្ស អាចារកុសលោ សិយា
 តតោ បាមោជ្ជពហុលោ ទុក្ខស្សន្តំ ករិស្សសិ ។

ភិក្ខុណា នៅដោយអំណាចមេត្តា ជ្រះថ្លាក្នុង
 ព្រះពុទ្ធសាសនា ភិក្ខុនោះ រមែងបានបទដ៏ស្ងប់ ជាទី
 រម្ងាប់នូវសង្ខារ នាំមកនូវសេចក្តីសុខ ។

ម្ចាស់ភិក្ខុ ចូរអ្នកស្តារទូកគឺអត្តភាពនេះ ទូក
 ដែលអ្នកស្តារហើយ នឹងដល់ត្រើយឆាប់ អ្នកកាត់

រាគៈនិងទោសៈបានហើយ អំពីនោះនឹងអាចដល់នូវ
ព្រះនិព្វាន ។

ភិក្ខុគប្បីកាត់ឱវម្ហាគិយសំយោជនៈ ៥ ផង
គប្បីលះបង់ឧទ្ធអ្ហាគិយសំយោជនៈ ៥ ផង គប្បី
ចម្រើនឥន្ទ្រិយ ៥ តទៅ ភិក្ខុអ្នកកន្លងកិលេស ជា
គ្រឿងជំពាក់ ៥ (រាគៈ ទោសៈ មោហៈ មានៈ ទិដ្ឋិ)
បានហើយ ទើបតថាគតហៅថា អ្នកឆ្លងអន្លង់បាន ។

ម្ចាស់ភិក្ខុ ចូរអ្នកពិនិត្យផង ចូរកុំជាអ្នក
ប្រមាទផង ចិត្តរបស់អ្នក ចូរកុំវិលទៅរកកាម-
គុណឡើយ អ្នកចូរកុំប្រមាទ ទំពាស្តីនូវដុំលោហៈ កុំឱ្យ

ជាអ្នកកាលភ្លើងឆេះហើយ កន្ទក់កន្ទេញថា នេះទុក្ខ
 ដូច្នោះឡើយ ។ ការពិនិត្យ មិនមានដល់បុគ្គលអ្នកមិន
 មានប្រាជ្ញា ប្រាជ្ញាមិនមានដល់បុគ្គលអ្នកមិនពិនិត្យ ការ
 ពិនិត្យនិងប្រាជ្ញា មានក្នុងបុគ្គលណា បុគ្គលនោះឯង
 ឈ្មោះថា បីតនៅក្នុងទីជិតនៃព្រះនិព្វាន ។

សេចក្តីត្រេកអរ ដែលមិនមែនជារបស់មនុស្ស
 រមែងមានដល់ភិក្ខុអ្នកចូលទៅកាន់ផ្ទះស្ងាត់ អ្នកមាន
 ចិត្តរម្ងាប់អ្នកឃើញធម៌ដោយប្រពៃ ។

ភិក្ខុពិចារណាការកើតឡើង និងការវិនាស
 ខន្ធទាំងឡាយ ក្នុងកាលណា ក្នុងកាលនោះ

ភិក្ខុនោះរមែងបានបីតិនិងបាមោជ្ជៈ បីតិនិងបាមោជ្ជៈ
នោះ ឈ្មោះថា ជាអមតធម៌ របស់បណ្ឌិតអ្នកដឹង
ធម៌ទាំងឡាយ ។

គុណ ៣ ប្រការនេះ គឺការរក្សាឥន្ទ្រិយ ១
សេចក្តីសន្តោស ១ ការសង្រួមក្នុងបាតិមោក្ខ ១
ជាខាងដើមនៃព្រះនិព្វាននោះ តែងមានដល់ភិក្ខុអ្នក
មានបញ្ញាក្នុងសាសនានេះ (ម្ចាស់ភិក្ខុ) អ្នកចូរគប់រក
កល្យាណមិត្ត អ្នកមានព្យាយាមជាគ្រឿងរស់ដោយ
បរិសុទ្ធិ ជាអ្នកមិនខ្ជិលច្រអូស ។

ភិក្ខុគប្បីជាអ្នកប្រព្រឹត្តធ្វើបដិសណ្ឋារៈ គប្បីជា
អ្នកឈ្លាសក្នុងអាចារៈ ព្រោះហេតុទាំងពីរនោះ អ្នកនឹង
មានបាមោជ្ជៈច្រើន នឹងធ្វើទីបំផុតទុក្ខបាន ។

បទព្រហ្មគីតិ

វិភិក្ខុណាមួយ	ឥតមានព្រួយក្នុងចិន្តា
អ្នកមានចិត្តជ្រះថ្លា	ក្នុងសាសនាព្រះជិនស្រី ។
អ្នកនៅដោយមេត្តា	ស្ងប់ចិន្តាទាំងយប់ថ្ងៃ
បានសុខអស់ទុក្ខភ័យ	ព្រោះរម្ងាប់អស់សង្ខារ ។

ដោយ ភិក្ខុ វិជ័យប្បញ្ញោ ភ.ស.ជ.

គាថាទី ៣៣ (ការសែតទី ៣៧ B)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅ

ក្នុងវត្តជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធនូវភិក្ខុប្រមាណ ៥០០ រូប

ទើបត្រាស់នូវព្រះគាថានេះថា

វស្សិកា វិយ បុព្វនិ មទ្ធានិ បមុព្ពតិ

ធនំ រាគព្ភ ទោសព្ភ វិប្បមុព្ភោថ ភិក្ខុវោ ។

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ គប្បី

ជម្រុះរាគៈនិងទោសៈចេញ ដូចម្លិះជម្រុះផ្កាម្លិះ ទាំង

ឡាយដែលស្ងិតហើយដូច្នោះ ។

បទពាក្យ ៧

វិអ្នកទាំងឡាយគួរលះចេញ

រាគៈនោះមិញកុំបង្កង់

ព្រមទាំងទោសៈធម៌នោះផង

ដូចម្ល៉េះស្ងិតទង្វើកលែងបាន ។

ដោយ ភិក្ខុ វិជ្ជាប្បញ្ញោ ស.ស.ជ.

គាថាទី ៣៤ (ការសែតទី ៣៨A)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង
វត្តជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធនូវព្រះសន្តកាយត្ថេរ ទើប
ត្រាស់នូវព្រះគាថានេះថា

សន្តកាយោ សន្តវាចោ សន្តមនោ សុសមាហិតោ
វន្តលោកាមិសោ ភិក្ខុ ឧបសន្តោតិ វុច្ចតិ ។

ភិក្ខុអ្នកមានកាយរម្ងាប់ហើយ មានវាចារម្ងាប់
ហើយ មានចិត្តរម្ងាប់ហើយ មានចិត្តតម្កល់មាំហើយ
មានអារមិសក្នុងលោកខ្លាក់ចោលហើយ ទើបតថាគត
ហៅថា អ្នកស្ងប់រម្ងាប់ ។

បទពាក្យ ៧

ភិក្ខុរម្ងាប់កាយវាចា

មានទាំងចិន្តារម្ងាប់ហើយ

តម្កល់ចិត្តមាំមិនឃ្លោងឡើយ

ចិត្តស្បើយមិនធ្ងន់ក្នុងកាមា ។

រស់នៅដោយមានសេរីភាព

មិនធ្ងន់ក្នុងលាភសក្ការា

ដំណើរប្រៀបដូចសត្វបក្សា

តថាគតថាអ្នកស្ងប់ពិត ។

ដោយ ភិក្ខុ វិជ្ជាប្បញ្ញោ ស.ស.ជ.

គាថាទី ៣៥ (ការសេតទី ៣៩A)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង
វត្តជេតពាន ទ្រង់ប្រារព្ធនូវព្រះនង្គលក្នុងត្នោត ទើប
ត្រាស់នូវព្រះគាថានេះថា

អត្តនា ចោទយត្តានំ បដិមំសេតមត្តនា

សោ អត្តគុត្តោ សតិមា សុខំ ភិក្ខុ វិហាហិសិ ។

អត្តា ហិ អត្តនោ នាថោ អត្តា ហិ អត្តនោ គតិ

តស្វា សញ្ញម អត្តានំ អស្សំ ភទ្រំ វាណិជោ ។

អ្នកចូរដាស់តឿនខ្លួនដោយខ្លួនឯង ចូរពិនិត្យ
ខ្លួនដោយខ្លួនឯង ម្ចាស់ភិក្ខុ អ្នកនោះបើមានស្មារតី
រក្សាខ្លួនទុកហើយ នឹងនៅជាសុខ ។

មែនពិត ខ្លួនជាទីពឹងរបស់ខ្លួន ខ្លួនឯងជាគតិ
របស់ខ្លួន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកចូររវាំងខ្លួន ដូចពាណិជ
រវាំងសេះដីល្អ ។

បទពាក្យ ៨

អ្នកចូរដាស់តឿនខ្លួនដោយខ្លួនឯង

ចូរស្វែងពិនិត្យខ្លួនដោយខ្លួនផង

ចូរមានស្មារតីរក្សាយុត្ត្រា

ខ្លួនកុំឱ្យហ្មួងគ្រប់ពេលវេលា ។

ខ្លួនជាទីពឹងរបស់ខ្លួនឯង

ខ្លួនឯងគឺជាគតិអាត្មា

ច្នៃត្រូវរាំងខ្លួនគ្រប់វេលា

ដូចជាពាណិជ្ជរាំងសេរុល្ហ ។

ដោយ ភិក្ខុ វិជ្ជាប្បញ្ញោ ឆ.ឆ.ជ.

គាថាទី ៣៦ (ការសែតទី ៤០A)

សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង
វត្តវេឡូវ័ន ទ្រង់ប្រារព្ធនូវព្រះវិក្កលិតេត្រ ទើបត្រាស់នូវ
ព្រះគាថានេះថា

បាមោជ្ជពហុលោ ភិក្ខុ បសន្នោ ពុទ្ធសាសនេ
អធិគច្ឆេ បទំ សន្តំ សង្ខារូបសមំ សុខំ ។

ភិក្ខុអ្នកក្រាស់ដោយសេចក្តីរីករាយ ជ្រះថ្លាក្នុង
ព្រះពុទ្ធសាសនា រមែងបាននូវបទដ៏ស្ងប់ជាទីរម្ងាប់នូវ
សង្ខារ នាំមកនូវសេចក្តីសុខ ។

បទព្រហ្មគីតិ

ភិក្ខុអ្នកត្រេកអរ ក្នុងព្រះធម៌ព្រះសាស្តា
 ជាអ្នកមានសទ្ធា ក្នុងសាសនាព្រះជិនស្រី ។
 តែងបានបទដ៏ស្ងប់ រម្ងាប់ទុក្ខក្នុងភពបី
 សង្ខារទាំងចាស់ថ្មី អស់បច្ច័យឱ្យកើតបាន ។

ដោយ ភិក្ខុ វជិរហ្សព្វោ ស.ស.ជ.

អ្នកជួយពិនិត្យខ្លឹមសារនិងអក្ខរាវិរុទ្ឋ

ភិក្ខុ បធានជ្ជោតោ ម៉ាន់ សុភាព

ភិក្ខុ បសន្នចិត្តោ សរ សុំណា

ភិក្ខុ មេត្តាបាលោ ឡុង សាឡុង

សាមណេរ សាសនរក្ខិតោ សុខ ចន្ទា

សាមណេរ លទ្ធផម្លោ ជាំ គីមសាន

សាមណេរ លទ្ធប្បញ្ញោ មឿន មហានោ

សាមណេរ កុលសុភោ ហាវ ចន

រចនាក្របដោយ សាមណេរ លទ្ធប្បញ្ញោ មឿន មហានោ

សៀវភៅធម៌ដែលបានរៀបរៀង

ដោយ ភិក្ខុ វជិរ្យញ្ញោ សាន សុខា

- ១. តើនរកមានដែរទេ? ព.ស. ២៥៤៦
- ២. ជីវិតពិតជាត្រូវការធម៌ ព.ស. ២៥៤៦
- ៣. ធម្មសង្គណី ពិកមាតិកាសង្ខេប ព.ស. ២៥៤៨
- ៤. អភិធម្មត្ថសង្គហៈ បរិច្ឆេទទី ៤ ព.ស. ២៥៤៨
- ៥. បងប្អូនជួបគ្នាមួយគ្រាមានន័យ ព.ស. ២៥៤៨
- ៦. ជីវិត (Life) ព.ស. ២៥៤៩
- ៧. ប្រយោជន៍ ៣ ប្រការ ព.ស. ២៥៤៩
- ៨. ព្រះធម្មបទ ៣០ គាថា ព.ស. ២៥៤៩
- ៩. រលកលោកធម៌ ព.ស. ២៥៥០
- ១០. អក្ខរិយិនិងធម៌នមស្ការ ព.ស. ២៥៥០

- ១១.ព្រះធម្មបទ ៣១ គាថា ព.ស. ២៥៥០
- ១២.ដំណើរជីវិត ព.ស. ២៥៥១
- ១៣.ព្រះធម្មបទ ៣២ គាថា ព.ស. ២៥៥១
- ១៤.សិដ្ឋាលកសូត្រ ព.ស. ២៥៥២
- ១៥.ព្រះធម្មបទ ៣៣ គាថា ព.ស. ២៥៥២
- ១៦.ឧត្តមមង្គល(The Greatest Blessings) ព.ស. ២៥៥៣
- ១៧.ព្រះធម្មបទ ៣៤ គាថា ព.ស. ២៥៥៤
- ១៨.ព្រះធម្មបទ ៣៥ គាថា ព.ស. ២៥៥៤
- ១៩.ព្រះធម្មបទ ៣៦ គាថា ព.ស. ២៥៥៦

ព្រះធម៌គឺជារូបទីបសម្រាប់បំភ្លឺវិវិតសត្វលោក

ព្រះធម៌ទេសនា

តាមបុណ្យនានា សម្តែងដោយ

លោកម្ចាស់គ្រូព្រះភិក្ខុ

វណិរប្បញ្ញោ សាន សុផា

កាសែត (CD MP3)

- ☞ បុណ្យ លេខ ០១ កាសែតលេខ ០១~៥០
- ☞ បុណ្យ លេខ ០២ កាសែតលេខ ៥១~១០០
- ☞ បុណ្យ លេខ ០៣ កាសែតលេខ ១០១~១៣២
- ☞ បុណ្យ លេខ ០៤ កាសែតលេខ ១៣៣~១៦៥
- ☞ បុណ្យ លេខ ០៥ កាសែតលេខ ១៦៦~២១០
- ☞ បុណ្យ លេខ ០៦ កាសែតលេខ ២១១~២៥០
- ☞ បុណ្យ លេខ ០៧ កាសែតលេខ ២៥១~២៩០
- ☞ បុណ្យ លេខ ០៨ កាសែតលេខ ២៩១~៣៣០

- ☞ បុណ្យ លេខ ០៩ កាន់សែតលេខ ៣៣១~៣៧៥
- ☞ បុណ្យ លេខ ១០ កាន់សែតលេខ ៣៧៦~៤២០
- ☞ បុណ្យ លេខ ១១ កាន់សែតលេខ ៤២១~៤៥៥
- ☞ បុណ្យ លេខ ១២ កាន់សែតលេខ ៤៥៦~៥០០
- ☞ បុណ្យ លេខ ១៣ កាន់សែតលេខ ៥០១~៥៤៧
- ☞ បុណ្យ លេខ ១៤ កាន់សែតលេខ ៥៤៨~៥៨៧
- ☞ បុណ្យ លេខ ១៥ កាន់សែតលេខ ៥៨៨~៦៣៧
- ☞ បុណ្យ លេខ ១៦ កាន់សែតលេខ ៦៣៨~៦៧២
- ☞ បុណ្យ លេខ ១៧ កាន់សែតលេខ ៦៧៣~៧១១

ព្រះគាថាធម្មបទ

បង្រៀនដោយ លោកម្ចាស់គ្រូព្រះភិក្ខុ

វិជ្ជាប្បញ្ញោ សាន សុជា

កាសែត (CD MP3)

- ☞ ព្រះធម្មបទ ៣០ គាថា កាសែតលេខ ០១~៤៥
- ☞ ព្រះធម្មបទ ៣១A គាថា កាសែតលេខ ០១~៤០
- ☞ ព្រះធម្មបទ ៣១B គាថា កាសែតលេខ ៤១~៨០
- ☞ ព្រះធម្មបទ ៣២ គាថា កាសែតលេខ ០១~៣៤
- ☞ ព្រះធម្មបទ ៣៣ គាថា កាសែតលេខ ០១~៣៧
- ☞ ព្រះធម្មបទ ៣៤ គាថា កាសែតលេខ ០១~៣៥
- ☞ ព្រះធម្មបទ ៣៥ គាថា កាសែតលេខ ០១~៣៣
- ☞ ព្រះធម្មបទ ៣៦ គាថា កាសែតលេខ ០១~៤៣

មេរៀនព្រះអភិធម្ម

បង្រៀនដោយ លោកម្ចាស់គ្រូព្រះភិក្ខុ

វេជ្ជប្បញ្ញោ សាន សុផា

កាសែត (CD MP3)

- ☞ ព្រះអភិធម្ម នៅប្រទេសកាណាដា ០១~៥០
- ☞ ព្រះអភិធម្ម លេខ១ កាសែតលេខ ០១~៥០
- ☞ ព្រះអភិធម្ម លេខ២ កាសែតលេខ ៥១~១០០
- ☞ ព្រះអភិធម្ម លេខ៣ កាសែតលេខ ១០១~១៥០
- ☞ ព្រះអភិធម្ម លេខ៤ កាសែតលេខ ១៥១~១៨៥
- ☞ ព្រះអភិធម្ម លេខ៥ កាសែតលេខ ១៨៦~២៣២
- ☞ ព្រះអភិធម្ម លេខ៦ កាសែតលេខ ២៣៣~២៨១
- ☞ ព្រះអភិធម្ម លេខ៧ កាសែតលេខ ២៨២~៣២៧
- ☞ ព្រះអភិធម្មធម្មសន្តណី កាសែតលេខ ០១~២០

ព្រះបរិទេសនាដៀងៗ

- ☞ បុណ្យកំណើត ឆ្នាំ ២០០៩ កាន់សែតលេខ ០១~១៦
- ☞ បុណ្យកំណើត ឆ្នាំ ២០១០ កាន់សែតលេខ ០១~២២
- ☞ ធម្មយាត្រានៅប្រទេសឥណ្ឌា ឆ្នាំ ២០១០
 - ភាគទី ១ កាន់សែតលេខ ០១~៤០
 - ភាគទី ២ កាន់សែតលេខ ៤១~៦៨
- ☞ ធម្មយាត្រានៅប្រទេសឥណ្ឌា ឆ្នាំ ២០១២
 - ភាគទី ១ កាន់សែតលេខ ០១~៤៥
 - ភាគទី ២ កាន់សែតលេខ ៤៦~៧០
- ☞ ធម្មយាត្រានៅប្រទេសស្រីលង្កា ឆ្នាំ ២០១២
 - កាន់សែតលេខ ០១~១២
- ☞ បុណ្យកម៌ន ឆ្នាំ ២០០៩ កាន់សែតលេខ ០១~៤១
- ☞ បុណ្យកម៌ន ឆ្នាំ ២០១០ កាន់សែតលេខ ០១~៤០

- ☞ បុណ្យកម្រិត ឆ្នាំ ២០១១ កាន់សេតលេខ០១~៣១
 - ☞ សន្ទនាអំពីសីល កាន់សេតលេខ០១~១៩
 - ☞ មេរៀនកម្មកថា កាន់សេតលេខ០១~៣៥
 - ☞ បុណ្យឆ្លងកូដិ និង កម្រិត កាន់សេតលេខ០១~១០
 - ☞ ធម៌បទ កាន់សេតលេខ០១~៤៤
 - ☞ មេរៀន បកិណ្ណកៈ កាន់សេតលេខ០១~២៤
 - ☞ អកុសលធម៌ ៩ កង កាន់សេតលេខ០១~២១
 - ☞ សិទ្ធាលកស្សត្រ កាន់សេតលេខ០១~២៤
 - ☞ ធម្មយាត្រាទៅប្រទេសក្រុង កាន់សេតលេខ ០១~៦០
 - ☞ បុណ្យកាណាដា កាន់សេតលេខ០១~១៦
 - ☞ អាណស្ស័ត្រកៅស៊ូយសតិ កាន់សេតលេខ០១~៤២
- ដោយឧបាសិកា ឌីម លក្ខិណា

ព័ត៌មានបន្ថែម

ប្រសិនបើពុទ្ធបរិស័ទត្រូវការសម្លេងព្រះធម៌ជា CD
MP3 ឬ DVD សូមទំនាក់ទំនងក្រុមការងារព្រះសង្ឃ
ក្នុងវត្ត

❖ សាមណេរ លទ្ធផម្លោ វោ តិចសាន

Tel: 092932802

❖ សាមណេរ លទ្ធប្បញ្ញោ មេរ្យីន មហានោ

Tel: 092409598

ឬ ចូលទៅកាន់គេហទំព័រ www.sansochea.org

ឬទំនាក់ទំនងព្រះតេជគុណ វិរិយប្បញ្ញោ សាន សុខា

ដោយផ្ទាល់តាមរយៈ

E-mail:maniratanaram@yahoo.com

**កម្មវិធីផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌តាមវិទ្យុ
សម្តែងដោយ ភិក្ខុវិទ្យាស្រី ហាន សុខា**

ខេត្ត-ក្រុង	ស្ថានីយវិទ្យុ	វេលាផ្សាយ
ភ្នំពេញ	FM 102.50 MHz	៥.១៥ am ⇨ ៦.៤៥ am
សៀមរាប	FM 102.50 MHz	៥.៣០ am ⇨ ៦.០០ am
	FM 106.25 MHz	៦.០០ pm ⇨ ៦.៣០ pm (ចន្ទ ⇨ ព្រហស្បតិ៍)
កំពង់ចាម	FM 92.50 MHz	៥.០០ am ⇨ ៥.៣០ am
	FM 92.50 MHz	៧.៣០ pm ⇨ ៨.០០ pm
កំពង់ធំ	FM 98.30 MHz	៥.០០ am ⇨ ៥.៣០ am
	FM 88.50 MHz	៨.០០ pm ⇨ ៨.៣០ pm
កំពត	FM 99.70 MHz	៥.០០ am ⇨ ៥.៣០ am

សព្វធានំ ធម្មធានំ និរាតិ
 ធម្មទាន ឈ្នះអស់ទានទាំងពួង

កម្មវិធីផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌តាមវិទ្យុ

សម្តែងដោយភិក្ខុវិហារ្យញ្ញោរ សាល សុខា(ត)

បន្ទាយមានជ័យ	FM 99.00 MHz	៦.០០ am ⇨ ៦.៣០ am
ពោធិ៍សាត់	FM 100.50 MHz	៦.៣០ pm ⇨ ៧.០០ pm
កាកែវ	FM 92.50 MHz	៦.៣០ pm ⇨ ៧.០០ pm
កំពង់សោម	FM 100.50MHz	៥.០០ am ⇨ ៥.៣០ am
		៥.៣០ am ⇨ ៦.៣០ am
	FM 93.00MHz	៨.៣០ pm ⇨ ៩.០០ pm
បាត់ដំបង	FM 88.50 MHz	១០.០០ am ⇨ ១១.៣០ am
		៨.០០ pm ⇨ ៩.០០ pm (ផ្សាយផ្ទាល់រាល់ល្ងាចថ្ងៃសុក្រ)

សុស្សូសំ លក្ខតេ បញ្ញំ
ការស្តាប់ (ធម៌) ដោយល្អ រមែងបាននូវបញ្ញា

ឈ្មោះអ្នកចូលប្រាក់បោះពុម្ព

- ១- ឧបាសិកា រឿង ម៉ៅ (USA).....៥៥០\$
- ២- ឧបាសិកា អឿង លាងជុន.....៥០០\$
- ៣- ឧបាសិកា ឃី គឹមលាង(ព្រមទាំងបុត្រ) (USA)..៥០០\$
- ៤- ឯកឧត្តម ទុយ គី+ជំទាវ កង វុទ្ធា+បុត្រ..... ២០០\$
- ៥- ឧបាសក នូ ស៊ីនួន និង ឧបាសិកា ណុប អួន(បារាំង)១០០\$
- ៦- ឧបាសក ណុប ផាតនិងឧបាសិកា ជួ សុយន (បារាំង)១០០\$
- ៧- ឧបាសក តៃ លី និង ភរិយា+បុត្រ(កាណាដា).... ៥០\$
- ៨- ឧបាសិកា ហ៊ុន ហោង.....២០ម៉ឺន
- ៩- ឧ.សិ អ៊ុវ យូណា+ឧបាសិកា អ៊ុវឡាង ១០\$
- ១០- លោក សោម វណ្ណៈ ៣០\$
- ១១- ឧ.សិ សំអុល និង ភរិយា ២០\$
- ១២- ឧ.សិ ហ៊ុន ហោង២០\$
- ១៣- ឧ.សិ ស៊ីងរៈវី និង កូនចៅ ... ១០០,០០០\$ + ២៥\$
- ១៤- ឧ.ស កឹក សុវណ្ណ និង ភរិយា ២៥\$
- ១៥- ឧ.សិ ពៅ រ៉ាវី និង ស្វាមី+បុត្រ ២០,០០០\$
- ១៦- អ្នងម៉ាទីនេ ១០,០០០\$
- ១៧- ឧ.សិ សៅ សុខុន និង កូនចៅ ២០,០០០\$

១៨-	ឧ.សិ	ស៊ឹម ញ៉ូ និង កូនចៅ	១០,០០០\$
១៩-	ឧ.សិ	ម៉ៅ ឡាំងសាត និង កូនចៅ	២០,០០០\$
២០-	ឧ.សិ	ហ៊ុន ឆៃ និង កូនចៅ	២០,០០០\$
២១-	ឧ.សិ	សៀន ណារី និង កូនចៅ	២០,០០០\$
២២.	ឧ.សិ	ប៉ែន អៀក និង កូនចៅ	២០,០០០\$
២៣.	ឧ.ស	យឹម+ឧបាសិកា ឆៃ ឡេង+បុត្រ ...	៥០\$
២៤-	ឧ.ស	គឹម អូន+ឧ.សិ ជា វ៉ាស៊ី+បុត្រ	១០,០០០\$
២៥-	ឧ.ស	គឹម ស៊ាន+ឧបាសិកា យូ ណូន	២,០០០\$
២៦-	ឧ.សិ	ហ៊ី ហ៊ុន និងបុត្រី	១០\$
២៧-	ឧ.សិ	កែន ង៉ែត និងបុត្រ	៥\$
២៨-	ឧ.សិ	ហូយ យេកហៀង	៥,០០០\$
២៩-	ក្រុមគ្រួសារ	ឧ.សិ ញ៉ែម សុវណ្ណទី(USA).....	១០០\$
៣០-	លោក	នួន បុណ្ណី	១០០\$
៣១-	ឧ.សិ	ញ៉ែម សុវណ្ណទី (USA).....	១០០\$
៣២-	ឧ.ស	កិក សុវណ្ណរុង (កំពង់សោម)	២០\$
៣៣-		កិក សុវណ្ណបញ្ញា (កំពង់សោម)	១១\$
៣៤-	ឧ.ស	ស្រេង ស្រីង និង ឧ.សិ ទី ចាន់ធី ២០០,០០០\$	
៣៥-	ឧ.សិ	ឯក អឿន និង បុត្រ (ក្រគរ)	១០\$
៣៦-	ឧ.ស	កិក សុវណ្ណ និងភរិយា+បុត្រ	៥០\$
៣៧-	ឧ.សិ	អ៊ុង ដាលីដា និង បុត្រ	១០\$

- ៣៨- ឧ.សិ សុខ អូន និង បុត្រ ១០\$
- ៣៩- ឧ.ស សាន ទុយ+ឧ.សិ អៀង ចែម និងបុត្រ ... ១០\$
- ៤០- ឧ.សិ លី ម៉ាឡែន និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ ៥\$
- ៤១- លោក ម៉ម សិទ្ធិ និងភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ ៥\$
- ៤២- ឧ.សិ ឡេង ណារិន និង ស្វាមី ២០\$
- ៤៣- ឧ.សិ ពៅ វ៉ាវី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ ៥០\$
- ៤៤- ឧ.ស កឹក សុវណ្ណ និងភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ ... ៥០\$
- ៤៥- អ្នកស្រី វិត ម៉ុម ១០\$
- ៤៦- ផល្លី ៣០,០០០\$
- ៤៧- លី យ៉ុង និងកូនចៅ ៣០,០០០\$
- ៤៨- ហាន សោភ័ណ្ណ ២០,០០០\$
- ៤៩- ឧ.ស ហូ រដ្ឋា និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ... ១០០\$
- ៥០- ឧ.សិ ស្រេង ផេងអាង ១០,០០០\$
- ៥១-លោក ស្វង សារ៉ាវុធ+ឧ.សិ គេង ងឿង+បុត្រ១២០,០០០\$
- ៥២- លោក ជុក មិល សន្តិភាព+ឧ.សិ ជាកែវមុនី+បុត្រ១០\$
- ៥៣- ឧ.សិ ឆេង អៀង និងបុត្រ ៤០,០០០\$
- ៥៤-លោក នួន ឡាន+ឧ.សិ ឡេង មុនីបញ្ញា+បុត្រ១០០,០០០\$
- ៥៥- ឧ.សិ គឹម អំបូរី ព្រមទាំងបុត្រ ២០,០០០\$
- ៥៦- លោក ខ្យងឌី+អ្នកស្រីសុភារម្យ+បុត្រ ... ១០,០០០\$
- ៥៧- ឧ.សិ ឈឹម សីលា ព្រមទាំងបុត្រ ១០,០០០\$

៥៨-	ឧ.សិ ប៉ែន សារី+ស្វាមី+បុត្រ	១០,០០០\$
៥៩-	លោកគាលិន+យាយ ជាន+បុត្រ	១០,៥០០\$
៦០-	ឧ.សិ កង ណាង និង ក្លួយៗ	១១,០០០\$
៦១-	ឧ.ស មាស វណ្ណៈ+ឧ.សិ អ៊ូ ហ៊ីង+បុត្រ		១០,០០០\$
៦២-	ឧ.ស នេត អ៊ិន+ឧ.សិ ជៀម បូរ៉ាន់+បុត្រ	...	៥០០០\$
៦៣-	ឧ.ស វែម អ៊ិន+ភរិយា+បុត្រ	១០,០០០\$
៦៤-	ឧ.ស ងួន គឹមសួរ+ឧ.សិ ថៃ សារិន+បុត្រ		២០,០០០\$
៦៥-	ឧ.សិ ចោង ឈាន+បុត្រ	២០,០០០\$
៦៦-	ឧ.សិ តាំង លន់+បុត្រ	២០,០០០\$
៦៧-	ឧ.ស ម៉ោល អាន+ឧ.សិ ប៉ាល់ ឡាអ៊ី+បុត្រ	...	៥\$
៦៨-	ឧ.សិ ជីវ គយ+ឧ.ស ជិន ឈួយ+បុត្រ	៥\$
៦៩-	ជា ជីហុង+លីម កិចហ្វាយ+បុត្រ		១០០,០០០\$
៧០-	ឧ.សិ ពាង វិន+បុត្រ	២០,០០០\$
៧១-	ឧ.សិ ស៊ី មិនា	២០,០០០\$
៧២-	ឧ.សិ ជូ សារ៉េម+ស្វាមី+បុត្រ	១០,០០០\$
៧៣-	ឧ.សិ ជា អ៊ូក+បុត្រ	២០,០០០\$
៧៤-	ឧ.សិ ចាន់ ឡាន+បុត្រ	៥\$
៧៥-	ឧ.សិ ឈ ប៊ុនលី+បុត្រ	១០\$
៧៦-	ឧ.ស ចៅ កុសល និងភរិយា+បុត្រ	២០,០០០\$
៧៧-	ឧ.សិ គាំ សុផានី+បុត្រ	២០,០០០\$

៧៨-	ឧ.សិ	គឹម សិន+បុត្រ	២០,០០០\$
៧៩-	ឧ.សិ	ម៉ម យឿន+បុត្រ	២០,០០០\$
៨០-	ឧ.សិ	លី គឹមអ៊ូ	២០,០០០\$
៨១-	ឧ.សិ	ឈ ទូច+បុត្រ	២០,០០០\$
៨២-	ឧ.ស	កែ យន+ឧ.សិ អៀង សម្បត្តិ+បុត្រ	២០,០០០\$
៨៣-	ឧ.សិ	កែវ ចន្ទា+បុត្រ(ផ្សារមាន់អាំង)	២០,០០០\$
៨៤-	ឧ.សិ	ឈិន គឹមលាង+ឧ.ស ថោ ហៃ ...		១០\$
៨៥-	ឧ.សិ	លន់ និង ស្វាមី+បុត្រ	១០,០០០\$
៨៦-	ឧ.ស	មាស សំអាត និងភរិយា+បុត្រ	...	១០,០០០\$
៨៧-	ឧ.សិ	តាំង លុយ ព្រមទាំងបុត្រ	២០,០០០\$
៨៨-	អ្នកស្រី	ហោង ឈុន និងបុត្រ	៥\$
៨៩-	អ្នកស្រី	ហោង ម៉ៅ និង ក្មួយ ៗ	១០,០០០\$
៩០-	ឧ.សិ	ជុំ រុន និង កូនចៅ	២០,០០០\$
៩១-	ឧ.សិ	អៀង សៃ+កូនចៅ	២០,០០០\$
៩២-	ឧ.ស	កុំ ពៅ+ឧ.សិ ស្វាយ សួនី+បុត្រ...		១០,០០០\$
៩៣-	ឧ.សិ	ឡុង សុខា ព្រមទាំងក្មួយៗ	២០,០០០\$
៩៤-	ឧ.សិ	ស្រី សាកន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០,០០០\$
៩៥-	ឧ.សិ	ង៉ូវ ហុងទាង+លីម មករា	៥\$
៩៦-	ឧ.សិ	គី មន ព្រមទាំងកូនចៅ	២៥\$
៩៧-	លោក	ជិន ជីវ៉ែង+អ្នកស្រី សុង យូវ៉ែ+បុត្រ	២៥\$

- ៩៨- លោក កាំង កុសល+អ្នកស្រីជិន ឈឺឡែង+បុត្រ ២៥\$
- ៩៩- ឧ.សិ ស៊ីវ ចាន់+កូនចៅ ២០,០០០\$
- ១០០- ឧ.ស ពក ម៉ង់+ឧ.សិ អ៊ុក ជុំ+កូនចៅ ៥០០០\$
- ១០១- ឧ.ស ឡាំ+ឧ.សិ សាមៀន+កូនចៅ ៤០០០\$
- ១០២- ឧ.ស នួន ប៉ារ៉ា+ឧ.សិ អៀត សាខន+បុត្រ ... ៥០០០\$
- ១០៣- លោកយាយ យឹម ១០០០\$
- ១០៤- ឧ.សិ ស្រង យឹម+ស្វាមី+កូនចៅ ២០,០០០\$
- ១០៥- ឧ.សិ តូ ផាន់នី ២០,០០០\$
- ១០៦- លោក ជិន យាន+ឧ.សិ អាំង គឹមហ៊ាក់ ... ២០,០០០\$
- ១០៧- ឧ.ស ជិន ភន+ឧ.សិ ជៀម រ៉េន+បុត្រ ... ១០,០០០\$
- ១០៨- ឧ.សិ ឈិន គឹមលាង ១០\$
- ១០៩- ឧ.ស ហែម សារិន+ភរិយា (ភ្នំពេញ) ១០\$
- ១១០- ឧ.សិ ប្រាក់ លីន ព្រមទាំងកូនចៅ ៥\$
- ១១១- ឧ.សិ ប្រាក់ គឹម ព្រមទាំងកូនចៅ ២០,០០០\$
- ១១២- ឧ.សិ សៅ សុខុន ព្រមទាំងកូនចៅ ២០,០០០\$
- ១១៣- ឧ.សិ ឆេង លាង ២០,០០០\$
- ១១៤- ឧ.សិ លាង ហ៊ុន ២០,០០០\$
- ១១៥- ឧ.សិ ស៊ូ មួយ ៣០\$
- ១១៦- ឧ.សិ ស៊ូ មួន+ឧ.សិ ពាង រ៉ុន+កូនចៅ ៣\$
- ១១៧- ឧ.សិ ហេ ប៊ិចនៃ+កូនចៅ ២០\$

១១៨-	ជាន់ ណា	៤០,០០០\$
១១៩-	ខៀម អ៊ីវ	៤០,០០០\$
១២០-	ឧ.ស ស្វី យិន+ភរិយា	១០\$
១២១-	តូច ហៃ	១០,០០០\$
១២២-	ណាយ ម៉ានិត	៥\$
១២៣-	ឧ.សិ ឡេង អម+កូនចៅ (កាណាដា)	១០០\$
១២៤-	ឧ.សិ ឡឺក ពេញចិត្ត+ស្វាមីព្រមទាំងបុត្រ...}	២០០\$
	- ឧ.ស ឡឺក ចាន់ដេត	
១២៥-	ឧ.សិ ធុច ច័ន្ទលក្ខណ (អូស្ត្រាលី)	២០\$
១២៦-	ឧ.សិ ហ្វូរ ទៀង	៤០,០០០\$
១២៧-	ឧ.សិ អូន សុផា	២០,០០០\$
១២៨-	ឧ.សិ សូ សម្បត្តិ+កូនចៅ (ភ្នំពេញ)	១០\$
១២៩-	ឧ.ស រ៉ាំង+ភរិយា (កាណាដា)	៥០\$
១៣០-	ឧ.សិ អ៊ុន កាន់យ៉ា (កាណាដា)	៥០\$
១៣១-	ឧ.សិ អៀ ជាលៀង (បារាំង)	១០០\$
១៣២-	ឧ.សិ សៀក ឆៃគីម (សាំងហ្គាពូ)	១០០\$
១៣៣-	លោក ជា ច័ន្ទទុំ+អ្នកស្រី ចរិយា(ភ្នំពេញ) ...	១០០\$
១៣៤-	ហេង ឆេងប៉ាយ+អាំងណៃប៊ូង ...	២០,០០០\$
១៣៥-	ឧ.សិ រើន (កំពង់ធំ)	៦០០០\$
១៣៦-	ឧ.សិ យីង (កំពង់ធំ)	៥០០០\$

១៣៧-ខ.ស	លី ស៊ុនហ៊ាង+ខ.សិ ប៊ុក ធាវី	៤០,០០០៛
១៣៨- ខ.សិ	កឹក ឡុន+បុត្រ	២០,០០០៛
១៣៩- លោក	លី លិញឱញ	២០,០០០៛
១៤០-កុមារី	លី ប៉ូរៀត	២០,០០០៛
១៤១-ខ.ស	ម៉ៅ រឿង+ភរិយា+បុត្រ	៤០,០០០៛
១៤២-ខ.ស	ម៉ៅ ម៉េងហុង+ភរិយា+បុត្រ	១០,០០០៛
១៤៣-លោក	ម៉ៅ ទីតា	១០,០០០៛
១៤៤-លោក	ម៉ៅ ទឈា	១០,០០០៛
១៤៥-ខ.សិ	ដ្ឋូវ យន់+បុត្រ	៤០,០០០៛
១៤៦-ខ.សិ	ឈ ស៊ូជង់+បុត្រ	៤០,០០០៛
១៤៧-លោក	ឈ ប៉េងចេង+ភរិយា+បុត្រ	២០,០០០៛
១៤៨-កុមារី	ឈ មីអ័រ (កំពង់ធំ)	១០,០០០៛
១៤៩-កុមារា	ឈ ឈិញត័រ (កំពង់ធំ)	១០,០០០៛
១៥០-ខ.ស	កែ ឈុនទី+ភរិយា+បុត្រ(កំពង់ធំ)	២០,០០០៛
១៥១-លោក	ទី សំណាង+ភរិយា+បុត្រ(កំពង់ធំ)	២០,០០០៛
១៥២-លោក	ទី សុគន្ធា+ភរិយា+បុត្រ(កំពង់ធំ)... ..	២០,០០០៛
១៥៣-លោក	ទី សំនៀង (កំពង់ធំ)	២០,០០០៛
១៥៤-ខ.សិ	ទី សំអាត (កំពង់ធំ)	២០,០០០៛
១៥៥-ខ.ស	ប៊ុក ប៊ុនធឿន+ភរិយា (កំពង់ធំ).....	២០,០០០៛
១៥៦-ខ.សិ	ទេស ច្រេច+បុត្រ (កំពង់ធំ)	៣០,០០០៛

១៥៧-ខ.សិ	ញឹក គឹមលាង+ស្វាមី (កំពង់ធំ) ...	១០,០០០\$
១៥៨-ខ.សិ	ព្រំ យ៉ុម+ស្វាមី+បុត្រ (កំពង់ធំ) ...	២០,០០០\$
១៥៩-ខ.សិ	ស៊ីវខេង+ជួលីជិញ+ស្វាមី+បុត្រ...	២០,០០០\$
១៦០-ខ.សិ	ឈន ឡាយ+ក្លុយ (កំពង់ធំ)	១០,០០០\$
១៦១-ខ.សិ	ឈាង ណូយ+បុត្រ (កំពង់ធំ)	២២\$
១៦២-លោក	ឈ សួរ+ទាយិ.ម៉ុម+បុត្រ(កំពង់ធំ)	២០,០០០\$
១៦៣-ខ.សិ	រ៉ាន់ លីនដា (កំពង់ធំ)	១០,០០០\$
១៦៤-ខ.សិ	អៀត អៀងហាត់+បុត្រ(កំពង់ធំ)...	១០,០០០\$
១៦៥- ខ.សិ	ជាង គឹមហាក់+បុត្រ (កំពង់ធំ) ...	១០,០០០\$
១៦៦- ខ.ស	ចាន់ សារី+ខ.សិ ស៊ីវ រិណា(កំពង់ធំ)	១០,០០០\$
១៦៧- ខ.សិ	ស៊ីវ គឹមអ៊ាន+បុត្រ (កំពង់ធំ)	១០,០០០\$
១៦៨- ភិក្ខុ	គុណដ្ឋិតកោ ពៅ ពិសី (កំពង់ធំ) ...	២០,០០០\$
១៦៩-ខ.ស	ស៊ុន រ៉ាន់+ភរិយា+បុត្រ (កំពង់ធំ)	២០,០០០\$
១៧០-ខ.សិ	សេង ជុំ+ស្វាមី+បុត្រ (កំពង់ធំ) ...	១០,០០០\$
១៧១-ខ.សិ	ឈ ថេង (កំពង់ធំ)	២០,០០០\$
១៧២-ខ.សិ	ឈ ទាង+បុត្រ (កំពង់ធំ)	២០,០០០\$
១៧៣-ខ.សិ	ឈ ស៊ីខេង+ស្វាមី+បុត្រ(កំពង់ធំ)	២០,០០០\$
១៧៤-ខ.សិ	ឈ ស៊ីណេ+ស្វាមី+បុត្រ(កំពង់ធំ)	២០,០០០\$
១៧៥-លោក	ឈ ស៊ីតិច+ភរិយា+បុត្រ(កំពង់ធំ)	២០,០០០\$
១៧៦-ខ.ស	ឈ ស៊ីជាង+ភរិយា+បុត្រ(កំពង់ធំ)	២០,០០០\$

១៧៧-ទាយិ.	ម៉ៅ ម៉ែងយឹម+ស្វាមី+បុត្រ(កំពង់ធំ)២០,០០០
១៧៨-ទាយ.	សេង រស្មី+ស្វាមី+បុត្រ (កំពង់ធំ) ២០,០០០
១៧៩-ឧ.សិ	តាំង សុហ៊ិង+បុត្រ (កំពង់ធំ) ២០,០០០
១៨០-លោក	តាំង កុកហៃ+ភរិយា (កំពង់ធំ) ... ១០,០០០
១៨១-លោក	តាំង កុកគង់ (កំពង់ធំ) ១០,០០០
១៨២-ទាយិ.	តាំង សុខយឹម+ស្វាមី (កំពង់ធំ)... ២០,០០០
១៨៣-យុវជន	តាំង ម៉ែងឡុង (កំពង់ធំ) ១០,០០០
១៨៤-កុមារី	តាំង យីលីង (កំពង់ធំ) ១០,០០០
១៨៥-កុមារ	កុល ដារិន (កំពង់ធំ) ១០,០០០
១៨៦-កុមារ	កុល ដេវីស (កំពង់ធំ) ១០,០០០
១៨៧-ភិក្ខុ	ស្រី ប្លូមេង (កំពង់ធំ) ២០,០០០
១៨៨- ឧ.ស	ស្រី ឆេង+ឧ.សិ គង់ ផេង(កំពង់ធំ) ៤០,០០០
១៨៩-ទាយក	ទាង តៅ+ឧ.សិ គង់ សុយៀន(កំ.ធំ)២០,០០០
១៩០-លោក	លឹម ឆៃហេង+ភរិយា (កំពង់ធំ) ... ២០,០០០
១៩១-ទាយិកា	ជា សុខា+បុត្រ (កំពង់ធំ) ២០,០០០
១៩២-ទាយក	ថេង វិសិដ្ឋា+ភរិយា+បុត្រ(កំពង់ធំ) ២០,០០០
១៩៣-ទាយិកា	ស្រី ប្លូលីន (កំពង់ធំ) ២០,០០០
១៩៤-ទាយក	ហួត ហ៊ី+ភរិយា+បុត្រ (កំពង់ធំ)... ២០,០០០
១៩៥-ឧ.សិ	អ៊ុង ហុងអាង+បុត្រ (កំពង់ធំ) ២០,០០០
១៩៦-លោក	ហេង ឆេងប៉ាយ+ភរិយា+បុត្រ(កំ.ធំ)២០,០០០

១៩៧-កញ្ញា	ហោង ហ្គីចហ្វិយ (កំពង់ធំ)	៥០០០៛
១៩៨-យុវជន	ហោង ប៊ុនហូ (កំពង់ធំ)	៥០០០៛
១៩៩-កញ្ញា	ហោង ហ្គេចហ៊ុម (កំពង់ធំ)	៥០០០៛
២០០-លោក	អ៊ុង ប៊ុនធីន+ភរិយា (កំពង់ធំ) ...	២០,០០០៛
២០១-កញ្ញា	អ៊ុង មុំឡិញ (កំពង់ធំ)	៥០០០៛
២០២-កញ្ញា	អ៊ុង ស្វីពេញ (កំពង់ធំ)	៥០០០៛
២០៣-កុមារី	អ៊ុង ចរិយា (កំពង់ធំ)	៥០០០៛
២០៤-លោក	ហាប់ រ៉ែន+ឧ.សិ ស៊ុង សូនី+បុត្រ (កំ.ធំ) ១០\$	
២០៥-ឧ.សិ	សែម ហិត+ស្វាមី+បុត្រ (កំពង់ធំ) ...	៥០០០៛
២០៦-លោក	អេង+ឧ.សិ នឿន+បុត្រ (កំពង់ធំ) ...	៥០០០៛
២០៧-ឧ.ស	សន់+ឧ.សិ សិន+បុត្រ (កំពង់ធំ) ...	៥០០០៛
២០៨-ឧ.សិ	កង អ៊ុរិន (កំពង់ធំ)	១០,០០០៛
២០៩-ឧ.សិ	សុខ វេត+ឧ.ស កង កេត(កំពង់ធំ) ១០,០០០៛	
៣០០-លោក	កង ឈុនហាក់+ភរិយា (កំពង់ធំ)... ១០,០០០៛	
៣០១-ឧ.សិ	ហឿន នីន+បុត្រ (កំពង់ធំ)	១០,០០០៛
៣០២-ឧ.សិ	ញឹក ណារ៉ុង+ស្វាមី (កំពង់ធំ)	១០,០០០៛
៣០៣-កុមារី	សែត ដារិន (កំពង់ធំ)	៥០០០៛
៣០៤-កុមារី	សែត ដាលីន (កំពង់ធំ)	៥០០០៛
៣០៥-ឧ.សិ	ពេជ្រ ង៉ែត+បុត្រ (កំពង់ធំ)	៥០០០៛
៣០៦-ឧ.សិ	សាំង ចាន់ថា+បុត្រ (កំពង់ធំ)	៥០០០៛

- ៣០៧-ខ.សិ តាំង យូខេង+បុត្រ (កំពង់ធំ) ១០,០០០៛
- ៣០៨-ខ.សិ ជិន ឌីន+បុត្រ (កំពង់ធំ) ៥០០០៛
- ៣០៩-ខ.សិ លួង គឹមណៃ+ស្វាមី+បុត្រ(កំពង់ធំ)២០,០០០៛
- ៣១០-ខ.សិ ឧ.សិ អែល គឹមហាន+បុត្រ(កំពង់ធំ)១០,០០០៛
- ៣១១-ខ.ស អុង ហុកប៉ាន់+ភរិយា+បុត្រ(កំពង់ធំ)១០,០០០៛
- ៣១២-លោក មឿន ចន្ទា+ភរិយា+បុត្រ (កំពង់ធំ) ១០,០០០៛
- ៣១៣-ខ.សិ ជា ម៉ាពី+ក្មួយ (កំពង់ធំ) ១០,០០០៛
- ៣១៤-ខ.សិ សេង យិន+ប្អូន+ក្មួយ (កំពង់ធំ)... ១០,០០០៛
- ៣១៥-លោក អាំងណាំ+ឧ.សិ កាំងមួយហ្គេច(កំ.ធំ)១០,០០០៛
- ៣១៦-ខ.សិ លាន គឹមថៃ+ស្វាមី+បុត្រ(កំពង់ធំ) ១០,០០០៛
- ៣១៧-លោក លឹម បៀន+អ្នកស្រី ឈឿន គឹមឡូត (កំ.ធំ)១០,០០០៛
- ៣១៨-យុវជន ប៊ុត ប៊ុនសៀង (កំពង់ធំ) ១០,០០០៛
- ៣១៩-កុមារ ប៊ុត ប៊ុនសេង (កំពង់ធំ) ៥,០០០៛
- ៣២០-កុមារី ប៊ុត ប៊ុនបូជារី (កំពង់ធំ).....៥,០០០៛
- ៣២១-ខ.ស ប៉េង វិបុល+ភរិយា+បុត្រ(កំពង់ធំ) ១០,០០០៛
- ៣២២-កុមារ ប៉ុន ករុណា (កំពង់ធំ) ៥,០០០៛
- ៣២៣-កុមារ ប៉ុន ខេមរៈមង្គល (កំពង់ធំ)៥,០០០៛
- ៣២៤-លោក អ៊ូ ឆេងម៉ៅ+អ្នកស្រី យុនសុភ័ក្រ្ត(កំ.ធំ)៥,០០០៛
- ៣២៥-លោក យុន ទន+ភរិយា+បុត្រ (កំពង់ធំ)...១០,០០០៛
- ៣២៦-ខ.សិ ទិត ថាច+ស្វាមី+បុត្រ (កំពង់ធំ) ... ១០,០០០៛

~ ១៣៦ ~

៣២៧-ខ.ស	គឹមសុខ+ខ.សិ ប៉ាតខន+បុត្រ(កំពង់ធំ)១០,០០០៛
៣២៨-កញ្ញា	សុខ ស៊ីគុណ (កំពង់ធំ) ១០,០០០៛
៣២៩-ខ.សិ	សាំង ស៊ីថុល (កំពង់ធំ) ១០,០០០៛
៣៣០-ខ.សិ	យាន និង បុត្រ (កំពង់ធំ) ១០,០០០៛
៣៣១-ខ.សិ	សាន ហាយ+ស្វាមី (កំពង់ធំ)..... ១០,០០០៛
៣៣២-ខ.សិ	សូត្រ ចន្ទា (កំពង់ធំ) ៥,០០០៛
៣៣៣-ទាយិកា	ភាគ សុភា (កំពង់ធំ)..... ៥,០០០៛
៣៣៤-ខ.សិ	ឆេង លាង+ស្វាមី+បុត្រ(កំពង់ធំ)...២០,០០០៛
៣៣៥-ខ.សិ	គាំ គេង (កំពង់ធំ) ១០,០០០៛
៣៣៦-ខ.សិ	ស្រី ណារិន (កំពង់ធំ) ២០,០០០៛
៣៣៧-ពុទ្ធបរិស័ទភូមិចេក	(រួម) (កំពង់ធំ) ១០,០០០៛
៣៣៨-លោក	ប៉ែនខន+អ្នកស្រី ឡេងមាន(កំពង់ធំ)១០,០០០៛
៣៣៩-ខ.សិ	លឹម ស្រុយ+ស្វាមី+បុត្រ (កំពង់ធំ) ១៥,០០០៛
៣៤០-ខ.ស	ឆាង ហោង+ភរិយា+បុត្រ(កំពង់ធំ) ១០,០០០៛
៣៤១-ខ.សិ	ឈន គឹមលី (កំពង់ធំ) ១\$
៣៤២-ខ.ស	ហាប់ (កំពង់ធំ) ៣០,០០០៛
៣៤៥-ខ.សិ	ឡាង+បុត្រ ១០,០០០៛
៣៤៦-ខ.សិ	រស់ គឹមហិន+បុត្រ (កំពង់ធំ)..... ១០,០០០៛
៣៤៧-អ្នកគ្រូ	ផល្លា+បុត្រ (កំពង់ធំ) ១០,០០០៛
៣៤៨-ខ.សិ	ទាវ គឹមអិន+បុត្រ (កំពង់ធំ) ២០,០០០៛

៣៤៩-លោក យន ប៊ុនហួ+ភរិយា (កំពង់ធំ).....	៥០,០០០៛
៣៥០-ឧ.ស អាំង សៀកហុង+ភរិយា(កំពង់ធំ)...	១០,០០០៛
៣៥១-ទាយិកាអាំង ប៉ោខេង+ស្វាមី+បុត្រ(កំពង់ធំ)១០,០០០៛	
៣៥២-ទាយិកាអាំង ប៉ោយាង+បុត្រ (កំពង់ធំ).....	១០,០០០៛
៣៥៣-ទាយក អាំង យូឡេង+ភរិយា(កំពង់ធំ).....	១០,០០០៛
៣៥៤-ទាយិកាអាំង ប៉ោភាង+ស្វាមី(កំពង់ធំ).....	១០,០០០៛
៣៥៥-ទាយក អាំង យូឡាយ+ភរិយា(កំពង់ធំ)...	១០,០០០៛
៣៥៦-ទាយក អាំង សាយសី+ភរិយា(កំពង់ធំ)...	១០,០០០៛
៣៥៧-ទាយិកា អាំង ប៉ោសាង+ស្វាមី(កំពង់ធំ)...	១០,០០០៛
៣៥៨-ទាយិកាអាំង ប៉ោហួយ+ស្វាមី(កំពង់ធំ)...	១០,០០០៛
៣៥៩-យុវតី ឡេង ម៉េងហ៊ាក(កំពង់ធំ).....	១០,០០០៛
៣៦០-កុមារ អ៊ូ អេងឈុង(កំពង់ធំ).....	១០,០០០៛
៣៦១-កុមារី អ៊ូ អ៊ាប៊ី (កំពង់ធំ)	១០,០០០៛
៣៦២-កុមារ ឡេង ម៉េងសុង (កំពង់ធំ).....	១០,០០០៛
៣៦៣-កុមារ គឹម ឡឺញមិញ (កំពង់ធំ)	១០,០០០៛
៣៦៤-កុមារ អាំង ហាំងជិញ (កំពង់ធំ)	១០,០០០៛
៣៦៥-កុមារ អាំង ហាំងផេង(កំពង់ធំ)	១០,០០០៛
៣៦៦-ឧ.ស កី ឆេងអាន+បុត្រ(កំពង់ធំ)	២០,០០០៛
៣៦៧-លោក ឌឹម ប៊ុនលី+ភរិយា(កំពង់ធំ)	២០,០០០៛
៣៦៨-ទាយិកាសា យ៉ាណែត+ប្អូន(កំពង់ធំ).....	២០,០០០៛

~ ១៣៨ ~

៣៦៩-ខ.សិ	កែវ ជុនលី+បុត្រ(កំពង់ធំ)	២០,០០០\$
៣៧០-អ្នកស្រី	សុខ ចន្ទា (កំពង់ធំ)	៤០,០០០\$
៣៧១-លោក	អាំង គី+ភរិយា (កំពង់ធំ)	១០\$
៣៧២-ខ.ស	ឡុយ ឡែម+ភរិយា (កំពង់ធំ)	១០,០០០\$
៣៧៣-អ្នកស្រី	ឡែម ចាន់ណា+ស្វាមី (កំពង់ធំ)... ..	១០,០០០\$
៣៧៤-ខ.ស	ចង ភន+ភរិយា (កំពង់ធំ)	១០,០០០\$
៣៧៥-ខ.ស	នួន នី+ភរិយា (កំពង់ធំ)	១០,០០០\$
៣៧៦-ខ.សិ	ឈន គឹមឡាន+ក្មួយ(កំពង់ធំ).....	៥,០០០\$
៣៧៧-ខ.ស	ប៉ោ ទ្រី+ភរិយា+បុត្រ (កំពង់ធំ)... ..	២០,០០០\$
៣៧៨-ខ.សិ	កែ វិឡាប+ចៅ (កំពង់ធំ)	២០,០០០\$
៣៧៩-ខ.សិ	នុត គឹមហ៊ាម+ស្វាមី+បុត្រ(កំ.ធំ)	១០,០០០\$
៣៨០-ខ.សិ	ធួន ស្នូ+បុត្រ (កំពង់ធំ).....	១០,០០០\$
៣៨១-ខ.សិ	អាំង សិត+ស្វាមី+បុត្រ(កំពង់ធំ)... ..	១៥,០០០\$
៣៨២-ខ.សិ	អ៊ឹម ឡុត+ស្វាមី+បុត្រ(កំពង់ធំ)... ..	២០,០០០\$
៣៨៣-ខ.សិ	ស្រន+ស្វាមី+បុត្រ (កំពង់ធំ).....	១០,០០០\$
៣៨៤-ខ.សិ	គូច ហ្គេចអេង+បុត្រ (កំពង់ធំ)	១០,០០០\$
៣៨៥-ខ.សិ	ជឹង មួយហ៊ី+បុត្រ (កំពង់ធំ).....	៥,០០០\$
៣៨៦-ខ.សិ	អ៊ាម ស៊ីលាង+ក្មួយ (កំពង់ធំ).....	៥,០០០\$
៣៨៧-ខ.សិ	ហ៊ុំ+បុត្រ (កំពង់ធំ)	១០,០០០\$
៣៨៨-ខ.សិ	ហ៊ាង សិត+ខ.ស ឈឿន ថន(កំ.ធំ)	១០,០០០\$

៣៨៩-លោក	ថន ស៊ាន+ភរិយា+បុត្រ (កំពង់ធំ).....	៥\$
៣៩០-ឧ.សិ	លី សៀន+បុត្រ (កំពង់ធំ)	២០,០០០\$
៣៩១-ឧ.សិ	តាន់ គឹមសិង (កំពង់ធំ)	១០,០០០\$
៣៩២-	ស៊ាន គឹមលត (កំពង់ធំ).....	១០,០០០\$
៣៩៣-	នឹង ប្លុយ (កំពង់ធំ)	៥,០០០\$
៣៩៤-ឧ.សិ	លឹម ណារី+បុត្រ (កំពង់ធំ)	១០,០០០\$
៣៩៥-ឧ.សិ	ឈន ច្រែង+ស្វាមី+បុត្រ(កំពង់ធំ).....	៥,០០០\$
៣៩៦-ឧ.សិ	អាំង រួចយាង+បុត្រ (កំពង់ធំ)	១០,០០០\$
៣៩៧-លោក	លឹម គឹមហោង+ភរិយា(កំពង់ធំ)...	១០,០០០\$
៣៩៨-ឧ.សិ	អុង ស៊ីដេន+ស្វាមី+បុត្រ(កំពង់ធំ)	១០,០០០\$
៣៩៩-ឧ.សិ	អ៊ុវ សុភី+ស្វាមី+បុត្រ(កំពង់ធំ)...	១០,០០០\$
៤០០-លោក	នី និល+អ្នកស្រី អុង ដារីត្ន(កំពង់ធំ)	១០,០០០\$
៤០១-អ្នកគ្រូ	ឈីវ អ៊ាន (កំពង់ធំ)	១០,០០០\$
៤០២-ឧ.សិ	ឈ ប៉េងគឹម+ស្វាមី+បុត្រ(កំពង់ធំ)	១០,០០០\$
៤០៣-ឧ.សិ	ចៅ ស៊ីង+បុត្រ (កំពង់ធំ).....	១០,០០០\$
៤០៤-ឧ.សិ	សំណោង+បុត្រ (កំពង់ធំ)	១០,០០០\$
៤០៥-ឧ.សិ	ប៉ៅ ឡៃស៊ា+ស្វាមី+បុត្រ(កំពង់ធំ)	១០,០០០\$
៤០៦-ឧ.សិ	ជិន ទាង+ស្វាមី+បុត្រ(កំពង់ធំ)...	២០,០០០\$
៤០៧-ឧ.សិ	គីវ រួចដោះ+បុត្រ (កំពង់ធំ)	១០,០០០\$
៤០៨-ឧ.សិ	លី ឈុនណោង+បុត្រ (កំពង់ធំ)...	២០,០០០\$

- ៤០៩-លោក សន ណារ៉ា+ភរិយា+បុត្រ(កំពង់ធំ) ១០,០០០៛
- ៤១០-ឧ.ស លី យត+ឧ.សិ ឡៅ រ៉ារី(កំពង់ធំ)... ១០,០០០៛
- ៤១១-ឧ.ស ចុង ភួន+ភរិយា (កំពង់ធំ) ១០,០០០៛
- ៤១២-លោក ប៊ុក គឹមសាន+ភរិយា (កំពង់ធំ)... ៤០,០០០៛
- ៤១៣-លោក អាំង ចំរើន+ភរិយា+បុត្រ(កំពង់ធំ) ៤០,០០០៛
- ៤១៤-លោក គួច ប្លូសាយ+ភរិយា+បុត្រ(កំពង់ធំ)២០,០០០៛
- ៤១៥-ឧ.សិ ប៊ុន ស៊ីហៀម+បុត្រ (កំពង់ធំ) ៥០,០០០៛
- ៤១៦-លោក លីម យុយ+ណានគឹមសាន(កំពង់ធំ)១០,០០០៛
- ៤១៧-លោក ព្រំ សោន+តាន់ ឆេងឡម(កំពង់ធំ)១០,០០០៛
- ៤១៨-លោក ទូ គុណថេង+តាន់ ឈុននី(កំពង់ធំ)១០,០០០៛
- ៤១៩-លោក ហួត សំអាត+ព្រំ ម៉ាឡា+បុត្រ(កំ.ធំ)១០,០០០៛
- ៤២០-លោក ឈាវ ច័ន្ទសេរី+ប៉ា ឆេងអាន(កំ.ធំ) ១០,០០០៛
- ៤២១-លោក ខ្មៅ ប៊ុនហ៊ុម+ទូតជា+បុត្រ(កំពង់ធំ)១០,០០០៛
- ៤២២-លោក ជុន ស៊ុនហិកង+ឆេង រ៉ែន (កំពង់ធំ) ១០,០០០៛
- ៤២៣-ឧ.សិ ម៉ារួន+បុត្រ (កំពង់ធំ) ១០,០០០៛
- ៤២៤-ឧ.ស ឃី ឃើមផ្លូវ+សិាង មួយឡេង(កំ.ធំ) ១០,០០០៛
- ៤២៥-ឧ.សិ ប៉ៅ សែម+បុត្រ+ចៅ (កំពង់ធំ)... ១០,០០០៛
- ៤២៦-ឧ.សិ លុយ ម៉ុន+មាស អិន+ក្លាយ(កំ.ធំ) ១០,០០០៛
- ៤២៧-លោក ព្រំ សុធា+ឧ.សិ ឡាងឆេងនត(កំ.ធំ)១០,០០០៛
- ៤២៨-ឧ.សិ ហោង បូតាន់+បុត្រ (កំពង់ធំ) ១០,០០០៛

- ៤២៩-លោក យ៉ន គឹមលន់+យុ អាំង (កំពង់ធំ) ១០,០០០៛
- ៤៣០-ឧ.សិ នាង +ស្វាមី+បុត្រ (កំពង់ធំ)៥,០០០៛
- ៤៣១-ឧ.សិ ហ៊ាប ឡោម+បុត្រ (កំពង់ធំ) ៥,០០០៛
- ៤៣២-លោក កុក វុឌ្ឍិ+ឧ.សិ កែវ ស៊ុនលី+បុត្រ ៣០,០០០៛
- ៤៣៣-យុវជន តាន់ ភិរុណ (កំពង់ធំ) ១០,០០០៛
- ៤៣៤-ឧ.សិ ម៉ៅ ណារ៉ាន់+ឧ.ស ឆេង ឃ្លង(កំ.ធំ)១០,០០០៛
- ៤៣៥- ឆេង ហាក់+តេសាម៉ៃ+បុត្រ(កំពង់ធំ)១០,០០០៛
- ៤៣៦-និស្សិត ឆេង ហាក់ងង់+ឆេង ថុងស៊ាង(កំ.ធំ)១០,០០០៛
- ៤៣៧-និស្សិត ឆេង សុខសាន្ត+កុមារីតេងសុខបញ្ញា១០,០០០៛
- ៤៣៨-លោក លឹម ប៊ូសាយ+ម៉ៅ ស៊ឹមហេង(កំ.ធំ) ១០,០០០៛
- ៤៣៩-ឧ.ស អ៊ឹង ប៊ុនចាយ+ម៉ៅស្រីម៉ុម(កំពង់ធំ) ១០,០០០៛
- ៤៤០-និស្សិត អ៊ឹង មករា+អ៊ឹង វិសាល (កំពង់ធំ) ២០,០០០៛
- ៤៤១-កុមារា អ៊ឹង វិសិដ្ឋ (កំពង់ធំ) ១០,០០០៛
- ៤៤២-សាមណេរ ឡេង ឈុនអេង (កំពង់ធំ)..... ១០,០០០៛
- ៤៤៣-សីលវតី សូត ចាន់ថា+ភាគសុភា(កំពង់ធំ) ១០,០០០៛
- ៤៤៤-ឧ.សិ ហៀន ស៊ីលួន (កំពង់ធំ) ១០,០០០៛
- ៤៤៥-ឧ.ស លែម រឿន+ឧ.សិ ជឹមទូច(កំពង់ធំ)... ៥,០០០៛
- ៤៤៦-ភិក្ខុ ហ៊ិន ហ៊ិល (វត្តស្រែក្រសាំង) ២០,០០០៛
- ៤៤៧-ទាយិកាព្រំ សក្យា+បុត្រ (កំពង់ធំ) ១០,០០០៛
- ៤៤៨-ឧ.សិ យ៉ឹង + បុត្រ (កំពង់ធំ) ៥,០០០៛
- ៤៤៩-ឧ.សិ ឈាង ណាន+បុត្រ(កំពង់ធំ)..... ១០,០០០៛

៤៥០-ខ.សិ	ប្តូរ ណាម+បុត្រ (កំពង់ធំ)	១០,០០០\$
៤៥១-ខ.សិ	អាំង សុផារី និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	៥\$
៤៥២-	វណ្ណី	៣០,០០០\$
៤៥៣-ខ.សិ	គូច មួយលី	៥០,០០០\$
៤៥៤-ខ.សិ	ហ៊ុន ហោង និង ស្វាមី.....	១០,០០០០\$
៤៥៥-ខ.សិ	ច័ន្ទ សុផល	២០,០០០\$
៤៥៦-ខ.ស	ឡុង ផ្លូ+ខ.សិ ហង្ស ប៊ុនផល+កូនចៅ...	១០\$
៤៥៧-ខ.សិ	ពៅ នាង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០\$
៤៥៨-ខ.សិ	គ្រុយ លាងជុន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០\$
៤៦៩-ខ.ស	សាយ គឹម+ខ.សិ ម៉ក់ ឆេងឡែ+កូនចៅ	១០\$
៤៧០-ខ.សិ	កើត ស្រ៊ុន ព្រមទាំងកូនចៅ	៥\$
៤៧១-ខ.សិ	ចាន់ សុខខេង និង ម្តាយ	១០,០០០\$
៤៧២-អ្នកស្រី	ធុន ធារី ព្រមទាំងកូនចៅ	៥,០០០\$
៤៧៣-ខ.សិ	ហោង ណារីន និង កូនចៅ	៥,០០០\$
៤៧៤-លោក	គៀត វ៉ា+អ្នកស្រី ហោង ឆៃហ៊ា ...	១០,០០០\$
៤៧៥-ខ.សិ	អ៊ូ នាងគឹមសាន+កូនចៅ	៥,០០០\$
៤៧៦-ខ.សិ	សៀក សែហោង+កូនចៅ	៥,០០០\$
៤៧៧-ខ.សិ	ហែម សូណាត និង ម្តាយ	២០,០០០\$
៤៧៨-ខ.សិ	សុខ ហ៊ាង	១\$

